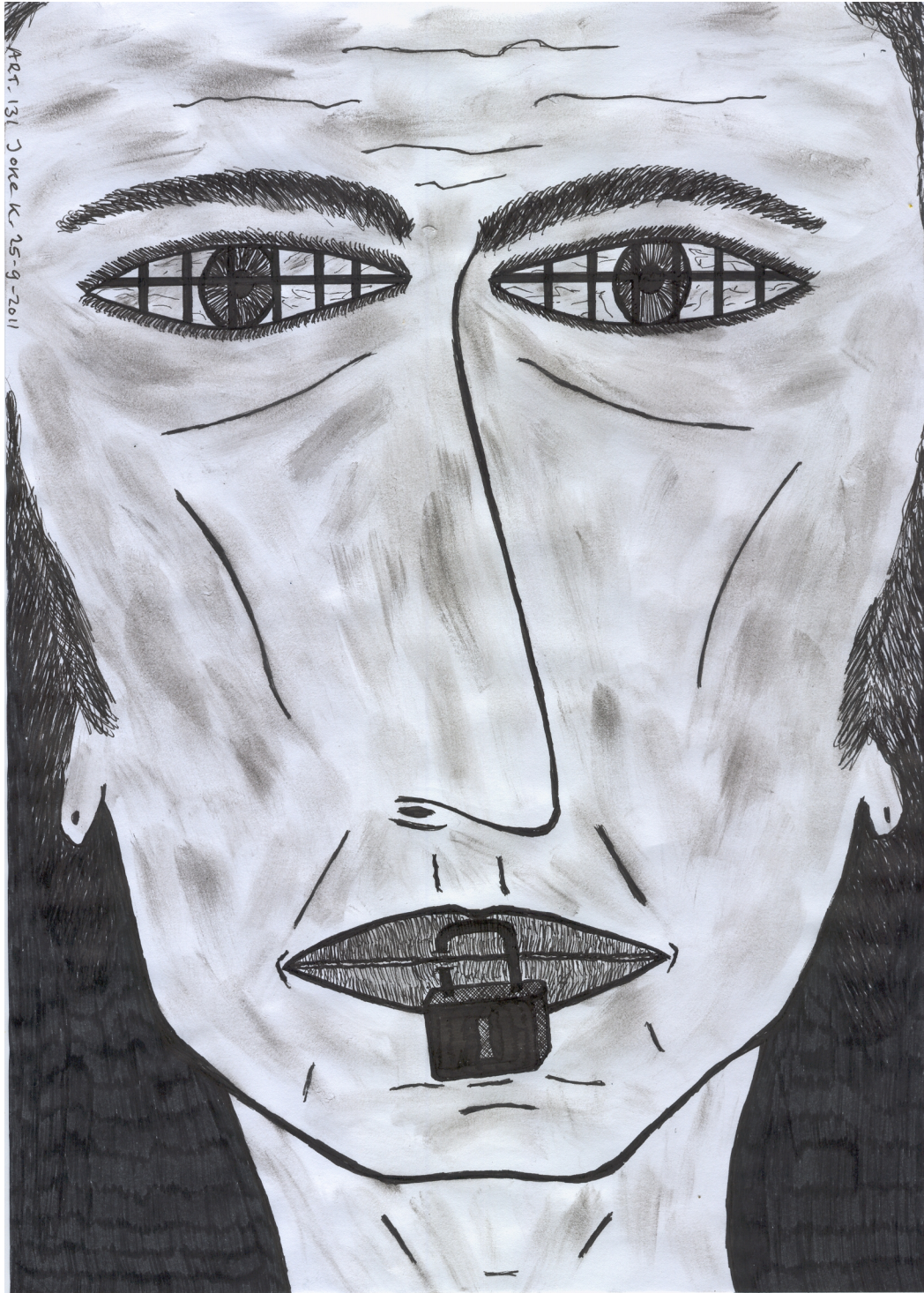

“ELK WOORD EEN VONK”

Verboden teksten, verwerpelijke vervolging: de zaak Joke K.

“ELK WOORD EEN VONK”

Verboden teksten, verwerpelijke vervolging: de zaak Joke K.

INHOUD:

DE STAAT DER NEEEDERLANDEN TEGEN JOKE K.: korte geschiedenis van het voorafgaande

DE VERBODEN ARTIKELEN

JOKE AAN HET WOORD OP DE RECHTSZITTINGEN

ACHTERGROND EN COMMENTAAR

STEUN EN SOLIDARITEIT

OVER DE STEUNGROEP 13 SEPTEMBER

INLEIDING

Voor je ligt een boekje over de strafvervolging van de staat tegen Joke Kaviaar. Zij is al sinds jaar en dag actief in de strijd voor vrijheid van migratie en tegen de onderdrukking van vluchtelingen, tevens schrijfster, publiciste, dichteres en muzikante. Kennelijk waren haar activiteiten en haar kritische stellingname de staat een doorn in het oog.

Uit solidariteit met haar, maar vooral ook omdat in de strijd tegen onderdrukking stemmen als de hare niet gesmoord dienen te worden, voeren mensen gebundeld in de Steungroep 13 September al jarenlang actie. Om de noodzaak daarvan te onderstrepen en de zaak Joke K. extra onder de aandacht te brengen nu ze daadwerkelijk gevangen is gezet, brengen we dit boekje uit.

Het boekje bevat de teksten van Joke waarvoor ze vervolgd is, evenals schriftelijke versies van tijdens betreffende rechtszaken door haar uitgesproken verklaringen. Verder vind je hier enkele artikelen die geschreven zijn om het belang van haar zaak duidelijk te maken, evenals de noodzaak om tegen de vervolging van Joke stelling te nemen. Steunbetuigingen sluiten het boekje af. Voorafgaand aan dit alles vind je een uiteenzetting van de gang van zaken waarvan haar huidige gevangenschap de nare ontknoping vormt. Veel van het materiaal uit dit boekje is ook te vinden op de website van de Steungroep.

Het is zaak dat we Joke ondersteunen en ons uitspreken tegen haar gevangenhouding. Dat doen we voor haar. Dat doen we tevens voor alle anderen die zich uitspreken tegen onderdrukkend staatsbeleid en daardoor de repressie van diezelfde staat tegenkomen. We doen dat uit solidariteit met vluchtelingen. In de strijd voor vrije migratie kan niemand gemist worden. Als één van ons vast zit, is niemand van ons echt vrij.

Steungroep 13 September

DE STAAT DER NEEEDERLANDEN TEGEN JOKE K.: korte geschiedenis van het voorafgaande

Arrestatie en huiszoeking

Op 13 september 2011 werd activiste, schrijfster en dichteres Joke Kaviaar thuis gearresteerd en voor drie dagen in alle beperkingen vastgehouden. Dat betekende isolatie en hield ook in dat haar advocaat niets over de zaak mocht zeggen tegen anderen. De Nationale Recherche deed huiszoeking, op zoek naar informatie over haar contacten. Na drie dagen werd Joke vrijgelaten, om vervolgens tot op de dag van vandaag te worden geïntimideerd met de mogelijkheid van hernieuwde arrestatie.

Ze werd gearresteerd voor het schrijven van vier opinieartikelen, en beschuldigd van “opruiing tot enig strafbaar feit of tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag” (art. 131, lid 1 Wetboek van Strafrecht). Het Openbaar Ministerie verzwaarde deze beschuldiging nog lange tijd met “opruiing tot een terroristisch misdrijf dan wel een misdrijf ter voorbereiding of vergemakkelijking van een terroristisch misdrijf” (art 131, lid 2 Wetboek van Strafrecht).

Drie maanden later, op 7 december 2011, liet het Landelijk Parket van het Openbaar Ministerie haar website ontoegankelijk maken. Anonymous zette de website op 8 december 2011, een dag later, weer terug online. Nu staat deze nog altijd “inclusief de opruiende teksten” online, aldus een proces-verbaal in het dossier. Anderen zetten mirror sites van de hele website op, of namen haar onder vuur liggende teksten over.

Oprichting Steungroep

Al snel richtten vrienden en sympathisanten van Joke de Steungroep 13 September op. In eerste instantie stelde de Steungroep zich ten doel de achtergronden van de onzinnige arrestatie openbaar te maken. Sindsdien volgt de Steungroep nauwgezet de nasleep en de verdere gevolgen en werkt zij aan het mobiliseren van mensen om in verzet te komen tegen het huidige migratiebeleid. Uiteraard is het ook een doel van de Steungroep te laten zien dat overheidsterreur, op langere termijn, absoluut geen effect heeft op mensen die een kritische mening niet voor zich willen houden, want als we dit tolereren is het einde zoek.

Opmerkelijk was dat de verzwaarde aanklacht “met terroristisch oogmerk” wel werd gebruikt tijdens de huiszoeking, maar later niet werd opgenomen in de dagvaarding. Dat doet het vermoeden rijzen dat deze verzwaring van de aanklacht ten tijde van de arrestatie, de huiszoeking, en gedurende het hele onderzoek, louter en alleen is toegevoegd als intimidatie, en vooral ook om gebruik te maken van de vergaande opsporingsbevoegdheden uit de terrorismewetgeving. Uit de buitensporige huiszoeking kon reeds worden opgemaakt dat hier vooral sprake was van een *fishing expedition* om de groeiende No Border beweging in kaart te brengen.

Ondertussen duurde het onderzoek voort en lieten de autoriteiten steeds, tot op de dag van vandaag, de dreiging van een tweede arrestatie bestaan. Is het niet voor het online laten staan van de vier teksten, dan is het wel omdat nieuwe teksten mogelijk ‘opruiend’ kunnen zijn.

Rechtszaak, hoger beroep, cassatie, Europees Hof

Op 8 januari 2013 begon de rechtszaak tegen de mening van Joke Kaviaar. Het OM eiste zes maanden onvoorwaardelijk. Enkele tientallen mensen betuigden steun in en rond de rechtszaal en gaven ruchtbaarheid aan de zaak via een picketline en pamfletten. Ook twee weken later, op 22 januari, waren er weer mensen op de been bij de uitspraak. De rechtbank oordeelde die dag dat de

schrijfster vier maanden onvoorwaardelijk de bak in moest voor vier “opruierende” teksten. Die uitspraak was stevig: een veroordeling wegens alle vier de teksten. De straf: vier maanden cel, onvoorwaardelijk. Een gevoelige klap in het gezicht van vrijheid en solidariteit. Noch de Steungroep, noch Joke zelf lieten het er bij zitten. Joke ging meteen in hoger beroep.

Op 1 november 2013 startte het hoger beroep met een technische behandeling (de zogeheten regiezitting). Pogingen om aandacht voor de zaak op te wekken, gingen door. Buiten, vooraf aan de behandeling van de regiezitting door het Gerechtshof, deelden mensen posters met de ‘opruierende’ teksten uit. In december 2013 was er een benefiet met dichters en muzikanten in ACU in Utrecht dat flink wat mensen trok en aardig wat opbracht.

Op 15 mei 2014 diende de inhoudelijke behandeling van het hoger beroep. Rond de zitting zelf voerden mensen wederom actie: de als verboden aangemerkte teksten werden in de binnenstad van Amsterdam openlijk aan omstanders uitgedeeld tijdens een samenkomst en optocht naar het gerechtsgebouw. Dennis Bos, historicus van de vroege arbeidersbeweging die dag in dag uit door repressie werd getroffen, droeg een tekst daadwerkelijk voor. Als de teksten ‘opruierend’ waren, dan waren er in ieder geval mensen bereid zij aan zij met haar het verbod op die teksten daadwerkelijk te trotseren. Een hoogtepunt in de solidariteitscampagne. Justitie vond het minder leuk, de politie ging tot arrestaties over: zes mensen opgepakt, waarvan vier wegens ‘opruiging’. Zaken tegen twee op deze dag wegens ‘opruiging’ opgepakte solidariteitsactivisten werden geseponeerd. Zij hadden posters met teksten uitgedeeld waarvoor Joke nadien door het Hof werd vrijgesproken en dus konden ook zij niet strafbaar zijn. De andere twee werden wel vervolgd. De zaken van deze twee zijn uiteindelijk op vrijspraak uitgedraaid omdat de rechtbank oordeelde dat het uitdelen en tonen van de posters met de ‘opruierende’ teksten onderdeel was van een demonstratie tegen vervolging wegens die teksten en geen ‘opruiging’ tot doel had, maar laten zien waartegen er gedemonstreerd werd.

Op 28 mei 2014 volgde de uitspraak in het hoger beroep. Dat leverde een voor velen onverwachte uitkomst op. Twee van de vier teksten waren volgens het Amsterdamse gerechtshof toch niet 'opruierend' in strafrechtelijke zin. Voor de andere twee teksten legde het gerechtshof een straf op van twee maanden voorwaardelijk en een proeftijd van een jaar. Zowel Joke Kaviaar als het OM gingen in cassatie tegen het vonnis; het OM trok diens cassatie later echter in. De Hoge Raad maakte op 9 juni 2015 het vonnis definitief, door het cassatieberoep te verwerpen. Dit gebeurde na een ongemotiveerde conclusie van de advocaat-generaal met gelijkkluidend advies. Ook de verwerping van het cassatieberoep door de Hoge Raad werd niet gemotiveerd. In een zaak die de vrijheid van meningsuiting raakt is dat zeer opmerkelijk te noemen. Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) heeft laten weten dat ze geen reden ziet om de zaak überhaupt in behandeling te nemen.

Wat nou, proeftijd? Een nieuwe zaak

Intussen was met ingang van 10 juni 2015 Jokes proeftijd ingegaan. De al dan niet alsnog tenuitvoerlegging van de straf – de omzetting van twee maanden cel voorwaardelijk in onvoorwaardelijk - hing vanaf dat moment als een zwaard van Damocles boven het hoofd van Joke. Bij elke aanhouding in haar proeftijd kon een officier van justitie die tenuitvoerlegging vorderen, en kon een rechter die toewijzen ook. Zoiets kan zeer verlamvend werken. Feit is dat Joke Kaviaar de verlamming echter heeft weerstaan, en gewoon is doorgegaan met zowel schrijven als actievoeren.

Bij een actie – in de gemeenteraadszaal van Zeist, tegen de bouw van een gezinsgevangenis voor vluchtelingen op Kamp Zeist, op 6 oktober 2015 – was het raak en werd Joke gearresteerd. In het daaropvolgende proces tegen vijf aangehouden mensen veroordeelde de politierechter Joke op 16 december 2015 tot twee weken voorwaardelijk en tevens tot de tenuitvoerlegging van het eerdere opruiingsvonnis. Allen gingen in hoger beroep. Een jaar later, op 11 december 2016, veroordeelde het Gerechtshof haar tot diezelfde straf, maar legde die twee weken nu onvoorwaardelijk op.

Cassatie, wraking, definitieve veroordeling

Joke en haar medegedaagden gingen nu ook in deze zaak in cassatie. Van de afloop daarvan hangt ook de tenuitvoerlegging van de straf in de opruiingszaak af. Indien ook dit vonnis door de Hoge Raad in stand wordt gehouden, zal Joke Kaviaar dus daadwerkelijk alsnog twee maanden lang worden opgesloten wegens het schrijven van twee teksten. Daar komen twee weken wegens die raadszaalactie bij.

De behandeling van deze cassatie in deze zaak heeft heel lang geduurd. Op 26 juni 2018 kwam na anderhalf jaar gespannen afwachten de dit keer zeer uitvoerig beargumenteerde conclusie van de advocaat-generaal in deze zaak: het cassatieberoep moet worden verworpen. Sindsdien is het wachten op een beslissing van de Hoge Raad, die doorgaans de conclusie van de advocaat-generaal volgt, en ook dat laat erg op zich wachten. De uitspraak van de Hoge Raad in deze cassatie stond gepland voor 25 september, maar werd kort voor die dag verschoven naar 18 december 2018, meer dan twee jaar na het instellen van cassatie.

Intussen wraakte advocaat Jebbink de complete Hoge Raad in deze zaak rond de actie in de Zeister gemeenteraad. De reden daarvoor is dat die hoogste rechtbank werkt met zogeheten reservisten, naast de zogeheten zetel. De zetel, dat zijn de drie tot vijf rechters die formeel een zaak behandelen. De reservisten zijn andere rechters die mee mogen denken en beraadslagen en zo invloed op de zaak kunnen uitoefenen. Aangezien niet duidelijk is wie deze reservisten zijn, en zelfs of ze wel meedoen, weet een aangeklaagde niet of deze rechters wel werkelijk onpartijdig zijn en is verweer

tegen door deze onzichtbare rechters niet goed mogelijk. Dit ondermijnt een eerlijke rechtsgang, aldus de advocaten. De wraking is bedoeld om deze ondoorgroendelijke procedure bloot te leggen en als strijdig met onpartijdige en transparante rechtspraak te hekelen.

De wrakingszitting diende op 29 oktober 2018. Zou die wraking slagen, dan moest een andere zetel van de Hoge Raad de zaak gaan beoordelen, zonder reservisten. Zou deze niet slagen, dan kon de zaak worden voortgezet door dezelfde zetel. De Hoge Raad kwam pas op 21 december met de beslissing: verwerping van de wraking. De uitspraak in de zaak zelf werd hierdoor wederom uitgesteld. Op 8 januari 2019, precies zes jaar na de eerste zitting, is er uitspraak gedaan en is ook de cassatie verworpen. Het vonnis is daarmee onherroepelijk geworden.

Bovenstaande is een uitbreiding van de eerder gemaakt samenvatting op de website van de Steungroep en mede gemaakt op basis van andere stukken op die website, met name “Repressie tegen opruiing: ook Europese Hof helpt mee om Joke Kaviaar de mond te snoeren” (21 maart 2016), en “Hoge Raad gewraakt in zaak actie gemeenteraad Zeist” (1 oktober 2018).

Steungroep 13 September, 8-1-2019

DE VERBODEN ARTIKELLEN

Dit hoofdstuk bevat de vier artikelen waarvoor het Openbare Ministerie Joke Kaviaar vervolgde. In hoger beroep is ze alleen veroordeeld voor de teksten ‘Rara, Wiens Rechtsorde Is Het?’ en voor ‘Waar Blijft De Hollandse Opstand?’.

RARA, wiens rechtsorde is het?

Afgelopen donderdag in ‘Andere Tijden’: Roemersma vs. Duyvendak. Roemersma in Venezuela, en Duyvendak hier in Neederland. En dan die vraag: Wat vindt u ervan dat Korthals Altes de brandstichtingen van Rara terrorisme noemde? Een verbaasde Roemersma kon niet anders concluderen dan dat dit onzin was, en is, en dat je tegenwoordig nog sneller terrorist wordt genoemd dan vroeger. En dan Duyvendak: Natuurlijk was het terrorisme, en hij nam afstand van de slogan ‘Uw rechtsorde is de onze niet!’ Hij beschouwt ‘de rechtsorde’ dus als iets dat van hem is en noemt Roemersma terrorist.

Wiens rechtsorde is het nu, heb ik mezelf weer eens afgevraagd. Het terrorisme punt laat ik maar even liggen, want ja, we zijn allemaal terrorist of op zijn minst extremist tegenwoordig, en anders wel crimineel, veelpleger, of gewoon tuig. *Soit. What’s in a name.* Maar die rechtsorde, hoe pakt die uit voor mensen? En dan bedoel ik niet de bevoorrechte en omhoog gelikte mensen in deze maatschappij, zoals Wijnand Duyvendak.

Neem nu eens het ‘vreemdelingenbeleid’. Minder vergoeding voor advocaten die bezwaarprocedures voeren tegen de bewaring: gevolg is dat minder vaak bezwaar wordt aangetekend. Omkering van de bewijslast: leuk plannetje van het nieuwe kabinet Bruin 1: bewijs jij maar eens waarom en langs welke weg je gevluucht bent en anders: linea recta retour ellende. Maar ach, eigenlijk werkte het altijd al zo: de IND hoeft niet te bewijzen wat ze wel of niet gedaan hebben, de ‘vreemdeling’ moet van alles aantonen. De ongewenstverklaringen: daar hoef je ook al niets meer voor gedaan te hebben dat als strafbaar kan worden bestempeld. Gewoon een tweede keer zonder papieren in dit racistische en nationalistische moeras te worden aangetroffen is genoeg.

Uitbreidingen van de bevoegdheden van de vreemdelingenpolitie: komt nog uit de koker van Albayrak, net als het voorgaande. Die beulen mogen straks alles: huiszoeken, visitatie, telefoons uitlezen, en het gaat bepaald niet over onderzoek naar criminelen zoals de kamerleden van de PVV. Nee, het gaat over mensen zonder papieren. Je bestaat, dus je bent strafbaar. De rechtsorde, is die er voor deze mensen? Het lijkt me niet. Waar haalt oud-activist Duyvendak de onbeschaamdheid vandaan om 'Deze rechtsorde is de onze niet' als gedachte te verwerpen? Nou, dan ben ik liever terrorist dan door macht gecorrumpeerd *wanna-be* politicus!

Allicht hebben wij witte* bevoorrechte Neederlanders met een paspoort in principe geen last van al die rechteloosheid dus we zouden kunnen stellen dat die rechtsorde wel degelijk de onze is, hij is alleen niet van 'hen'. Daarmee is het dus een rechtsorde die bol staat van de vreemdelingenhaat. En dan heb ik nog niet genoemd de talloze gewelddaden tegen mensen zonder papieren, op straat, in politiebureaus en in detentie- en uitzetcentra. Genoemd heb ik nog niet de wanhoopsdaden, de hongerstakingen en zelfmoorden, het inslikken van scheermesjes. Genoemd heb ik nog niet het geweld tijdens de deportaties, het gebruik van hand- en voetboeien en van 'bijmaskers', de intimidatie, de chartervluchten van Frontex.

Zo. Nu heb ik ze wél genoemd. Nog steeds je rechtsorde, Duyvendak?

Doe mij Roemersma maar, die weigert om afstand te nemen van de Rara branden die na vier keer bereikten dat de Makro zich terug trok uit het Zuid Afrika van de apartheid. Roemersma:

"Geslaagd? Het apartheidsregime was nog niet weg." En daarin had hij natuurlijk wel gelijk.

Slechts één klein radertje was weggenomen. Maar één is beter dan geen.

De uitzending besloot met te stellen dat geweld werkt. Maar is het in de fik steken van een bedrijf dat geld verdient aan apartheid eigenlijk wel geweld? Volgens mij niet. En datzelfde geldt voor al die kapitalistische uitbuiters die door de Westerse democratieën worden gesteund en gehuldigd voor hun bijdrage aan 'onze economie'. Een affikkend bedrijfspand is geen geweld, het is het begin van gerechtigheid. Noem mij maar terrorist, Duyvendak, omdat ik deze mening verkondig.

Rara, wiens rechtsorde is het? Niet de mijne, al wordt ie mij opgedrongen. Die rechtsorde, die is er voor wie geld en macht heeft, die is er voor lobbyisten en politici, voor bazen en brave loonslaven (fooiën zijn toegestaan en smeergeld ook). Die rechtsorde maakt mensen kansloos en als ze dan goed kansloos zijn geworden, noemt de rechtsorde ze nutteloos en crimineel en slaat genadeloos met straffen en maatregelen toe.

Duyvendak wil het niet weten en Roemersma heeft zich terug getrokken in Venezuela. De eerste neem ik het kwalijk, de tweede niet. Hoe dan ook: tijd voor een nieuwe generatie om op te staan en de fakkel van Rara over te nemen!

Joke Kaviaar, 20 november 2011

* Ten tijde van het schrijven gebruikte ik daar het woord 'blank' nog. Ik ben intussen tot de conclusie gekomen dat dit een racistische en koloniale term is en vind het noodzakelijk dit in de tekst tot uiting te laten komen. Daarom is het woord 'blank' nu vervangen door 'wit'.

Neederland wordt schoongeveegd

Hij de vlag! Laat het rood-wit-blauw bij alle scholen wapperen, fier voor het Vaderland! Hoog Holland Hoog! Laat ons Volkslied aanheffen bij naturalisatie ceremonies en verplicht de radio Neederlandstalige muziek te draaien. Veeg de straten schoon, want iedereen moet het weten: Neederland is van ons.

Dit is de tijd waarin we leven. Niets van het hier genoemde is gechargeerd. Neederland wordt schoongeveegd, want stelt u zich eens voor! Een illegaal, die mag toch niet blijven?! Wat moet dat hier haar/zijn stappen zetten in onze straten, hun handen steken in ons vuilnis, haar kinderen baren in onze strafkampen? Betalen zullen ze! Vrouwen en kinderen eerst.

Wij Neederlanders zullen daarvan niets voelen. Wij mogen nog onze soep komen brengen en onze kerken openstellen. Wij mogen nog zorgen voor het menselijk gezicht van onze maatschappij en wij mogen nog bidden en jammeren en gezangen ten gehore brengen aan de hekken met het NATO draad. Dank u heer, voor alle goede zorgen. Geef ons heden ons dagelijks brood en de korsten aan de zielige vluchteling. Wat een prachtig land toch.

Maar zeg nu zelf: Zo'n minister, die mag toch niet blijven?! Wat moet dat hier zijn moraal van christelijke waarden als een stofzuiger boven stad en streek houden en op maximale vreemdelingenhaat zetten? Dat zuigt! En niet zo'n beetje ook. Het is niet meer met de bezem erdoorheen zoals Albayrak en Verdonk en dan met stoffer en blik wat uitschudden over België. Neen! Europese afspraken, weet u wel.

Het wordt tijd om de aanval in te zetten en de stekker eruit te trekken, ter fine van uitzetting van die stofzuiger en het onschadelijk maken van gans de ministerraad. Het is de tijd waarin wij leven die dit noodzakelijk maakt. Menig kraker ondervindt thans ook wat het is om opgejaagd te worden want ook zij zijn strafbaar en voor wat betreft de jacht op al het rondzwerfend volk, daarvan kunnen talloze daklozen eveneens meespreken.

Al deze mensen, illegalen, krakers, daklozen, zij hebben één ding gemeen. Zij worden tentoongesteld als waardelozen in de freakshows die zich onafhankelijke media noemen. Zij worden

bestempeld als bedreiging voor de nationale veiligheid als dragen zij bomvesten op dammen en pleinen, in trams en bussen. Zij worden nagezeten door ordetroepen die politie heten, of bijzonder opsporingsambtenaar, of stadswacht, bewaker, of portier, zolang die maar het insigne dragen met de vuist die slaan mag.

Toch is er één niet te vergeten verschil tussen de kraker en de dakloze enerzijds en de illegaal anderzijds (los van het feit dat de één ook de ander kan zijn, maar voor het gemak): als de kraker of de dakloze de bajes tenslotte, na kortere of langere tijd, uit mag lopen, heeft deze het recht om te midden van al deze Hollandse stront te blijven leven.

Je bent toch Neederlander!? Nee, dan kan je niet slechts enkel om het feit van je aanwezigheid (wie wil dat eigenlijk nog? Het stinkt hier zo!) beboet, opgesloten en in elkaar geslagen worden. Zelfs al worden nog zoveel klappen uitgedeeld in een smerige cel van de smeris. Zelfs al worden nog zoveel opgesloten en van al hun menselijkheid ontdaan. Dat paspoort, dat BSN nummer, het zorgt ervoor dat, ondanks alles, nog de gunst van het mogen blijven wordt verleend. Zelfs het ontzielde lichaam van de arrestant mag nog ijlings begraven worden om voorgoed in de Neederlandse bodem te rusten, doodsoorzaak onbekend.

Ben je Neederlander? Dan kun je zelf een einde maken aan je vervolging: door te capituleren. Dat is simpelweg een kwestie van slavenwerk aanvaarden, huur betalen aan een uitbouter met een kast van een huis in Wassenaar, en als een zombie voor de televisie hangen en al het braaksel slikken dat daar over u wordt uitgekotst. Dan is de minister tevreden, is uw buurman tevreden en zullen in de loop der jaren de politie en de inlichtingendienst overtuigd raken van uw pacificatie. Het gevaar is geweken.

Maar... bent u illegaal, dan zal dit alles u niet baten, het is niet eens mogelijk! Zelfs het laagste stuk arbeid dat u bereid bent te verrichten is verboden. Zelfs de kleinste kamer kunt u nog niet huren. Over televisie hoeft niet eens te worden nagedacht (al mist u weinig). Van capituleren kan nimmer sprake zijn. Paria dat u bent! Crimineel. Overlastgever. Probleem! U kunt u maar beter uit de voeten maken, maar een heksenjacht, nee... De minister is gelovig, ziet u. Hij zegt alleen: biedt zulke mensen geen onderdak, dan denken ze maar dat ze blijven mogen. In de goot ermee, wegspoelen, afzuigen, oplossen. Het enige onderdak, het enige vreten dat u krijgen mag, is dat tussen de muren, hekken, sloten en schrikdraad van onze werkgelegenheid creërende gevangnissen. Hét ultimatum remedium voor een mens zonder toekomst, tot die tenslotte toegeeft te zullen vertrekken.

Vertrek is mogelijk. Kijk naar het vermanende vingertje van de minister! Er is keuze genoeg tussen hongerdood, verdrinking, marteling en moord. Uit het zicht, uit onze gedachten. Niet meer de zorg van ons land waarin mensen maar ten prooi vallen aan huisjesmelkers, pooiers en mensensmokkelaars die dankzij de illegaliteit, door onze wetten bedacht, hun gang kunnen gaan. Niets meer van dat al. Onze wet is onze wil en boven alles moet daaraan juist het slachtoffer van die wet als dader worden veroordeeld en bestraft.

Dader? Men kan dan maar beter werkelijk dader zijn, en met recht! Geen vreten? Dan stelen. Geen geld? Dan de tas van een winkelende geldbuidel in de Kalverstraat. Geen woning? Dan het pand van de speculant. Het is alles met recht en het zou net zoveel gerechtigheid zijn indien die ministers aan het binnenhof in één klap zouden worden weggevaagd, want: Geen vrijheid? Geen onderdrukkers!

Menig dictator werd in de loop van de geschiedenis een kopje kleiner gemaakt en er werd gedanst om zijn lijk, gejuicht om zijn einde, gevierd de vrijheid. Het feit dat Neederland zich een

democratie noemt, vrijwaart de natiestaat niet van zulk broodnodig ingrijpen in de macht. Niet om de macht over te nemen, maar om deze af te breken. Het zal alles niet legaal zijn, maar ach. Er is wel meer niet legaal. Voor sommigen is de illegale actie een keuze. Voor anderen het illegaal verblijf een opgelegd feit.

Laat ons allen daders zijn!

Joke Kaviaar, 16 juli 2011

Leers, het vuur en de dood

Woensdag 6 april 2011: Kambiz Roustayi steekt zichzelf in brand op de Dam in Amsterdam. Geshockeerde reacties alom. Niemand wil graag getuige zijn van zoiets. Het helpt mensen maar weer herinneren aan zaken waarvan ze liever niet willen weten. Tijd om de doofpot opnieuw kapot te slaan en een heel ander vuur te ontsteken.

Maar eerst dit: Leers laat onderzoek doen naar alternatieven voor vreemdelingenbewaring. Daarvoor worden mensen van verschillende organisaties die hulp bieden aan vluchtelingen en illegalen gevraagd om te komen praten. Dat daar nu iets uitkomt waar we op zitten te wachten zal niet de bedoeling zijn. De bedoeling is vooral om de indruk te wekken dat er naar kritiek wordt geluisterd. Intussen zijn de tegenstanders die zich laten verleiden om met Leers serieus rond de tafel te gaan zitten weer even zoet, en kan er een wig worden gedreven tussen de misbruikte hulporganisaties en (radicale) activisten die – terecht – niets van Leers willen weten.

Alternatieven voor vreemdelingenbewaring? Leers is er niet werkelijk mee bezig: in alle stilte wordt nog altijd aan één stuk door gewerkt aan handhaving, perfectionering en uitbreiding van de opsluitmogelijkheden, is de deportatiemachinerie in volle gang, en heeft Leers al alternatieven genoeg voorhanden om mensen het leven onmogelijk te maken, zelfs af te nemen. Alternatieven die het werkelijke en barbaarse gezicht van het beleid tonen.

Op een rijtje: de berichten en bezigheden van Leers en zijn mededaders Hillen, Donner en Teeven:

14 maart: Minister Donner meldt dat in september het detentiecentrum in Alphen weer open gaat. 1300 mensen méér kunnen weer worden opgesloten.

16 maart: Minister Leers laat trots weten dat er waardering en steun is voor de Nederlandse aanpak van het Europees immigratiebeleid.

16 maart: Minister Leers meldt dat ten behoeve van Frontex een Nederlands kustwachtvliegtuig is vertrokken naar het eiland Pantelleria bij Sicilië. Het vliegtuig gaat de daaropvolgende twee weken de Zuid-Italiaanse grens bewaken.

17 maart: Minister Leers laat weten dat hij niet van plan is het asielbeleid voor homo's te verbeteren. Ze moeten in 'eigen' land maar weer de kast in. Verdonk heeft in haar tijd hetzelfde gezegd.

17 maart: Minister Hillen van defensie opent het Border Security Trainings Centre op Schiphol. De marechaussee traint daar buitenlandse grensbewakers voor Frontex.

21 maart: Minister Leers heeft uitgerekend dat er 400 'Sahars' zijn, Afghaanse meisjes die terug moeten naar Afghanistan. Leers vindt Afghanistan veilig, ook al is de door Verdonk uitgezette Nezam Azimi daar door de Taliban vermoord.

23 maart: Minister Leers weigert gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om het Koerdische gezin Yilmaz een verblijfsvergunning te geven. In 2008 heeft hij als burgemeester van

Maastricht nog brandbrieven vanwege schrijnendheid voor hen geschreven, en een gedicht bij de geboorte van het tweede kind naar het gezin gestuurd met als laatste zin: “De wonderen zijn de wereld nog niet uit!”

24 maart: Volgens Leers werkt de zorg voor asielzoekers goed. Vandaar dat er zoveel mensen doodgaan in detentiecentra, op straat, en in asielzoekerscentra door gebrek aan, of het totale ontbreken van, medische zorg. Vandaar dat er zoveel mensen tandeloos rondlopen en het bij ernstige ziekten met paracetamol moeten doen.

5 april: Iraakse gezinnen zijn met kinderen en al van hun bed gelicht.

6 april: Minister Leers kondigt aan dat de Iraakse gezinnen op 7 april per chartervlucht, onder forse bewaking van de marechaussee, zullen worden gedeporteerd.

6 april: Een 36 jarige man uit Iran, Kambiz Roustayi, steekt zichzelf op de Dam in Amsterdam in brand. Later overlijdt hij aan zijn verwondingen. De man was een wanhopige afgewezen asielzoeker. ‘Tragisch’ zegt Leers. Hij had het vertrek van de man uit Neederland allicht anders gepland. Namelijk deportatie en marteling in Iran. Dat wordt in Neederland namelijk niet opgemerkt.

6 april: Een vluchtelingenboot zinkt bij Lampedusa. Met dank aan Frontex, en dus aan Neederland voor haar bijdragen aan Frontex, zoals het op 16 maart naar Italië gestuurde kustwachtvliegtuig.

7 april: De Zaanse gemeenteraad besluit de bajesboten Zaanse Schande te laten liggen tot 7 maart 2013, in plaats van ze zoals gepland op 5 september 2011 te sluiten. Staatssecretaris Teeven heeft al laten weten dat wat hem betreft de boten er voor onbepaalde tijd blijven liggen. Extra aantal op te sluiten ‘vreemdelingen’: 576

Uit het bovenstaande rijtje, dat in slechts één maand werd genoteerd, kun je maar één conclusie trekken. De verantwoordelijke ministers en staatssecretarissen, feitelijk de hele bende die daar in Den Haag besloten heeft om van de kapitalistische BV Neederland één groot nationalistisch en racistisch law & order kamp te maken, zijn verantwoordelijk voor alle mensen die al door hun plannen om het leven gekomen zijn door moord, zelfmoord en vele weggemoffelde sterfgevallen waar je nooit wat van hoort.

Maar wat er met mensen gebeurt is niet van belang. Precedentwerking is bij elke beslissing, elk beleidsonderdeel het toverwoord van Leers en zijn bandietenbende. Stel je voor dat iemand aangemoedigd zou worden bij de Neederlandse grens aan te kloppen voor hulp, werk, zorg, leven. Stel je voor dat iemand zou willen blijven! Daarom wordt alweer een nieuw deportatiekamp op Schiphol gebouwd, wordt Kamp Zeist nog verder tot een fort omgetoverd, en worden nog meer mensen de dood ingejaagd. We horen dat nooit, en als we het wél horen is er een “weloverwogen beslissing” genomen, zoals bij Nezam Azimi. Lokale politici werken aan dit alles naar hartelust mee omdat die gevangenen zo goed zijn voor de economie en de werkgelegenheid in hun gemeente.

Te verwachten slachtoffers in de nabije toekomst, waarbij dit nog maar het topje is van de lijkenberg:

- 400 ‘Sahars’;
- 38 Irakezen waaronder 17 kinderen;
- Talloze vluchtelingen op zee, tegengehouden door Frontex;
- Vele homo’s vermoord omdat ze van Leers de kast weer in moesten;
- Het Koerdische gezin Yilmaz.

De ambassadeur van Iran heeft laten weten dat Nederland beter voor zijn migranten moet zorgen. Deze huichelaar heeft natuurlijk gelijk maar vertegenwoordigt zelf het moorddadig regime waarvoor mensen in de eerste plaats naar Nederland vluchten. In wezen zijn hij en Leers twee handen op dezelfde buik, die een mens als speelbal gebruiken voor hun criminele praktijken. Zij zijn collega's in de krepeerpolitiek, beiden moordenaars.

Alternatieven voor vreemdelingendetentie... Zoals je leest, zijn die er genoeg. Tot wanhoop en zelfmoord drijven, van bed lichten en razendsnel deporteren, het zijn maar twee voorbeelden ervan. Snel, kosteloos, uiterst efficiënt. Moet daarover gepraat worden met minister Leers? De tijd van praten met dit soort opdrachtgevers van de georganiseerde overheidsmisdaad zou al ruimschoots voorbij moeten zijn! Het wachten is nog slechts op particulieren die de humane zelfmoordpil voor wanhopige migranten op de markt brengen om aan dit ultimatum remedium ook nog geld te verdienen. Voor de rest is overal al wel een bedrijf voor te vinden dat het vuile werk voor Leers wil doen. Bouwen, bewaken, vervoeren, het komt allemaal dik voor elkaar.

Nog niet zo lang geleden klaagde Leers dat door acties bedrijven afzien van medewerking aan de vrijheidsroof. Ook beweerde hij dat IND-medewerkers zouden worden bedreigd. "Dan komen ze maar naar mij toe!" zei hij. Goed plan voor de verandering. Het wordt tijd dat we die uitnodiging aannemen, maar dan niet om te praten. Er valt namelijk niet te praten over de manier waarop mensen moeten worden gechanteed, gecontroleerd, geïntimideerd, opgesloten en gedeporteerd. Er valt niet te praten met mensen die wetten en regels maken om marteling en moord de schijn van legitimiteit te geven, om hen te helpen de maskers op te houden. Wie gaat er mee op visite bij Leers?

Joke Kaviaar, 8 april 2011

Waar blijft de Hollandse opstand?

"Wie gaat er mee om de kantoren van de IND te bestormen en leeg te trekken, de archieven en computers te overgieten met benzine en door vuur te vernietigen?"

Afrikaanse vluchtelingen bestormden afgelopen week massaal de Spaanse enclave Melilla in Marokko, bezet gebied eigenlijk, net als heel de VS ingepikt door gelukzoekende Europeanen.

Van een vorige keer staan de beelden van bloedende mensen klimmend in hekken met prikkeldraad me nog bij. Het is een veeg teken dat mensen het blijven proberen, steeds weer en met gevaar voor eigen leven. Waarom ook niet? Dat leven was toch al niets waard, net als dat van al die mensen die in zinkende sloepen proberen om het Europees vasteland te bereiken.

In dezelfde week leidde de dood van een 41-jarige Tunesiër in een deportatiebajes in Vincennes, bij Parijs, op zaterdag 21 juni tot protesten van de daar opgesloten mensen zonder papieren. Een solidariteitsdemonstratie volgde, de gevangenen staken het centrum in brand en velen ontsnapten.

Europa staat in lichterlaaie, leek het even. Dat zou meer dan terecht zijn, want het Europees Parlement ging nog afgelopen week akkoord met het plan om migranten van buiten onze hoog opgetrokken muren eensgezind te weren. Dat heet: De Terugkeerrichtlijn. Alleen een formele goedkeuring is nog nodig.

Niet langer spelen de Europese naties elkaar de bal van het 'vluchtelingenprobleem' toe. Nee, 'we' slaan nu de handen ineen: 'ze' komen er niet meer in en 'ze' gaan er zo snel mogelijk weer uit, of 'ze' worden zo lang mogelijk opgesloten.

Viva Europa!

Verzet is geboden. Maar in het Neederland van de Schipholbrand komen we niet verder dan een fluitconcert bij de Trots op Oranje tour der Nationalisten, geleid door Führer Verdonk. Het tragische daarvan is dat Verdonks opvolger intussen ongestoord haar gang lijkt te kunnen gaan.

Daar moet nu eens een einde aan komen! Het wordt tijd voor – om met de Franse autoriteiten te spreken – een flinke stimulans tot verzet. Want hoe kan het bestaan dat Albayraks neofascistische beleidswijzigingen zo weinig worden opgepikt?

Hoe kan het bestaan dat de enige zorg van de Nederlandse politiek is dat de Hollandse detentiecentra zo veel mogelijk worden opgeleukt door zich op de borst kloppende architecten en kunstenaars? Wat is het toch allemaal weer gezellig. Wat is het humaan en vriendelijk. En zo polderen we knusjes door, zonder dat de opgesloten migrant begrijpt wat dat nu eigenlijk is: polderen.

Het past allemaal keurig in de Europese apartheidspolitiek en wij doen dat hier zo op onze eigen manier, met helende woorden en verzachtend gebed. We dragen allemaal ons steentje bij aan de dam die de toestroom van al die 'vreemdelingen' moet tegen houden.

Kerkelijke organisaties houden zowel binnen als buiten de muren van de centra de protesten zoet en organiseren hun eigen project voor 'vrijwillige terugkeer'. Het is namelijk allemaal de wil van God. Van overheidswege wordt gesproken over 'intensief begeleiden' en vooral niet over dwingen, over 'vrijheidsbeperkende locaties' en zeker niet over gevangenissen.

Het nieuwe door Albayrak voorgedrukte beleid pretendeert dat de met enkele dagen verlengde asielpcedure 'de vreemdeling' ten goede komt, terwijl het werkelijke doel is om daarmee het inperken van beroepsmogelijkheden goed te praten en te verhullen, want: "de ervaring leert dat uitzetting moeilijker wordt naarmate vreemdelingen hun vertrek kunnen uitstellen."

Intussen traden cipier Albayraks ordetroepen alvast “adequaat” op tegen protesterende gevangenen in de Bijlmerbajes. Daar is het vast veilig nu. Zelfs haar jammerende bewakers hebben niets te vrezen. Het zal ook wel goed zijn als een regeringsfunctionaris het woord ‘adequaat’ gebruikt. Dat heeft Albayrak van Verdonk opgestoken. Een volgend oproer in een andere hoofdstedelijke bajes dreigt al, maar vragen worden nergens gesteld.

Gaat de Hollandse opstand aangezwengeld worden door juist die mensen die geen kant op kunnen, die eenvoudigweg door staatsknokploegen ongezien in hun cellen kunnen worden teruggedreven? Of gaan de vrije Neederlanders nu eindelijk eens de straat op omdat zij zich realiseren dat in het land van de toenemende repressie zij zelf de volgende kunnen zijn? Identiteitscontroles. Preventief fouilleren. Cameratoezicht. Razzia’s. Of komt het volk alleen in opstand als ‘oranje verliest’?

Waar blijft de Hollandse opstand? Wie gaat er mee om de kantoren van de IND te bestormen en leeg te trekken, de archieven en computers te overgieten met benzine en door vuur te vernietigen? Wie helpt de moderne Gestapo te stoppen dossiers over ongewensten aan te leggen? Wie gaat er mee met sloophamers en shovels, om de muren van de deportatiekampen en gevangenissen te slechten? Wie gaat er mee om de kniptangen uit te delen waarmee mensen uit hekken en prikkeldraad kunnen worden bevrijd?

Waar blijft de Hollandse opstand? Het is de hoogste tijd!

Joke Kaviaar, 25 juni 2008

JOKE AAN HET WOORD OP DE RECHTSZITTINGEN

Geen rechtszitting tegen Joke Kaviaar waarin ze zelf niet het woord nam. Zowel bij de rechtszaak in eerste instantie als bij het hoger beroep zette ze uitvoerig uiteen waarom ze deed wat ze deed, schreef wat ze schreef. Ze legde uit waarom niet zij, maar de politici en overheidsfunctionarissen

waar zij haar pijlen op richte misdaden pleegden, dag in dag uit. Hier volgen haar openingswoord en haar laatste woord in de eerste rechtszitting, plus haar laatste woord bij de zitting van het hoger beroep. Lange teksten, jazeker. Maar elk woord is een vonk.

Voorwoord in de rechtszaal

Beginverklaring uitgesproken door Joke Kaviaar in de rechtszaak op 8 januari 2013, Haarlem, meervoudige kamer rechtbank.

Voordat er iemand vragen zal stellen, zal ik zeggen wat ik kwijt wil, hier en nu. Ik zal u zeggen dat ik Joke Kaviaar ben. Het is mijn openbaar schrijfterspseudoniem, dus ik heb daar nooit een geheim van gemaakt, en ga daar ook nu niet aan beginnen. Ik gebruik mijn schrijven om bij te dragen aan de strijd tegen de migratiepolitiek, het kapitalisme, de wereldwijde vernietiging. Om mijn teksten ben ik hier gedagvaard, en dus is dit een politiek proces. Wat ik schrijf, dat is mijn mening. Ik moet die kunnen verwoorden hoe ik wil, en zo niet dan zal ik het toch doen.

Ik eis die verantwoordelijkheid en dat recht om stelling te nemen op. De verantwoordelijkheid om de dingen te zeggen en te publiceren die veel mensen niet durven zeggen of niet willen zeggen. De verantwoordelijkheid voor protest en verzet te nemen, dit in tegenstelling tot zwijgen en toezien en toestaan wat er gebeurt. Dus ja, ik ben Joke Kaviaar en dit moet gezegd en geschreven worden en ik eis dat recht op.

Ik sta achter mijn teksten, de inhoud, de harde woorden, het wakker schudden door provocatie, het stellen van de vraag waarom we zouden moeten tolereren dat de staat misdaden pleegt, waarmee ik bedoel de 'systeem misdaden' tegen de menselijkheid, tegen vluchtelingen in het bijzonder, welke ik in mijn laatste woord nader uit de doeken zal doen, en die zoveel ernstiger zijn dan al waarvan ik hier wordt beschuldigd.

Het OM maakt van mijn teksten een strafbaar feit, mijn mening wordt aangevoerd als bewijs daarvan. De teksten zijn justitie, politie en AIVD overigens niet nieuw. Zij worden, zo blijkt uit de statistieken van mijn website, ook door hen al gelezen sinds het jaar 2004. Uit mijn teksten worden nu citaten gehaald die de vervolging dienen. Leest u vooral de hele tekst. Het zijn opinieartikelen, columns, radicale stellingen die het debat uit de sfeer van marginale discussie moeten halen, zodat we het niet meer hebben over meer of minder humaan opsluiten en deporteren, maar het probleem en de oorzaak van de migratiecontrole ter discussie stellen.

Dichterlijke vrijheid. Exceptio Artis. De vrijheid voor de opiniemaker om de dingen raak te zeggen, de waarheid aan het licht te brengen. Dit proces is bedoeld om dat te niet te doen, om de vrijheid van meningsuiting in te perken. Het is daarvoor ook een proefproces.

Ik ga niet in op vragen over de citaten, die in de tenlastelegging staan. Ik ga niet in op de juridische vraag hoe deze citaten, die uit hun verband gerukt zijn, bedoeld zijn. Die vraag dient slechts de veroordeling. Daar werk ik niet aan mee. Ik ga daarom over citaten geen uitspraken doen. Ik kan niet anders doen dan mijn mening nog eens in het laatste woord uit de doeken te doen, en dat zal ik ook doen. Mijn mening is mijn motivatie om te schrijven, en om in actie te komen. De teksten zijn een aanklacht, een aanval op de gevestigde orde, met woorden.

Het is aan de lezer om met de teksten te doen wat hij of zij wil. Ik bepaal de gevolgtrekking en conclusies van de lezer niet. Het zijn vogels die uitvliegen en op de hoofden van leiders, bazen en tirannen schijten en die voor anderen het symbool van de vrijheid kunnen zijn. Als justitie beslist de

teksten te gebruiken om mij te vervolgen en andere mensen af te schrikken, dan doen ze hun best maar. Ik ga er niet bij helpen en het zal u niet lukken mij of anderen de mond te snoeren. Wilt u een veroordeling hier, dan doet u dat maar zonder mijn medewerking. Dit is een politiek proces. Het dient de afschrikking van mij en andere activisten. Het dient verdeel en heers. Het dient criminalisering. Het dient de staat die geen fundamentele kritiek kan verdragen.

Voor de juridische haarkloverij over de citaten verwijs ik naar mijn raadsman. Voor het overige verwijs ik naar mijn laatste woord.

Laatste woord: Elk woord een vonk!

Slotverklaring uitgesproken door Joke Kaviaar in de rechtszaak op 22 januari 2013, Haarlem, meervoudige kamer rechtbank.

Het Openbaar Ministerie meent het recht te hebben om mij te vervolgen wegens wat het noemt 'opruiming'. Feitelijk is het vervolging vanwege mijn mening, vanwege mijn schriftelijke aanvallen op de vernietigingsmachine die vreemdelingenbeleid heet.

In een artikel in het Noordhollands Dagblad van zaterdag 29 december 2012 heeft een woordvoerder van het Landelijk Parket over de zaak die het tegen mij voert gezegd: "We vinden het vooral belangrijk dat ze terechtstaat en zich moet verantwoorden voor haar woorden." Voor woorden dus... Woorden, waarvan ik er geen enkele terugneem. Ook heeft diezelfde woordvoerder gezegd: "De verdachte heeft er blijkbaar niets aan gedaan om te bewerkstelligen dat haar site verdween."

Ook vandaag wordt het meer dan duidelijk: het Landelijk Parket wil dat ik mijzelf censureer, omdat zij het niet kunnen, want "[e]r is geen beginnen aan om zulke mirror sites tegen te gaan", zoals in het Noordhollands Dagblad werd gezegd. De macht voelt zich onmachtig, en zint op wraak.

Het OM doet er alles aan dit proces te ontdoen van het politieke karakter ervan. Laat vooral de inhoud van de artikelen waaruit citaten in de dagvaarding zijn gezet niet de kwestie zijn die aan de orde is. Het moet lijken alsof het hier vandaag alleen maar gaat over een individu dat strafbare dingen schrijft. Het is regelrechte criminalisering. Enerzijds wil het OM een politiek proces voeren. Anderzijds wil het dit proces van elke politieke inhoud ontdoen. Vandaar dat ik in dit laatste woord veel woorden zal besteden aan de schande van dit proces dat ter verdediging van een racistisch 'asiel'beleid, dat geen asielbeleid is, wordt gevoerd, met als doel om tegenstanders ervan uiteen te drijven. Ook zal ik hier de aanklachten tegen de staat wegens misdaden tegen vluchtelingen voortzetten. Want, wil het OM mij vervolgen om mijn mening, mijn woorden, dan kan het mijn mening en mijn woorden krijgen! Het enige recht dat gedaan kan worden in dit proces, is deze aanklacht naar voren te brengen.

Dit is een politiek proces. Dat blijkt uit de in het dossier geformuleerde doelstellingen van het onderzoek Gulkana. Deze zijn, naast 'doen ophouden feit': 'ontmoedigen van verdachte en groepering' en 'signaal afgeven naar verdachte, groepering en bevolking'.

Het OM bedrijft politiek door hier niet alleen een proefproces te voeren om te zien hoever men de vrijheid van meningsuiting kan beknotten voor al wie de staat op het beleid aanvalt, maar ook een showproces, een *Barbertje-moet-hangenproces*, een proces dat anderen die het wagen om hun mond open te doen, moet 'ontmoedigen'. Een proces dat anderen die het wagen om daadwerkelijk in actie

te komen moet 'ontmoedigen': de 'groepering'. Het is allemaal vergeefs geweest, al dat ontmoedigen. Dan rest het OM tenslotte niets anders dan een afstraffing te eisen, en dit gebeurt op politieke gronden.

Ik zeg 't het Openbaar Ministerie en de rechtbank hier voor mij: geen van u zal in staat zijn om de aanklachten tegen de staat en het kapitalistische systeem te doen verdwijnen. En opnieuw: geen woord neem ik terug. Sterker nog: ik zal de aanklachten herhalen en uitbreiden. Het lijkt mij niet dat ik aan het OM, noch aan enige rechtbank, noch aan welke vertegenwoordiger van de staat dan ook, de verplichting heb mij te verantwoorden, of het nu is voor woorden die oproepen tot noodzakelijk verzet of voor feitelijke daden van noodzakelijk verzet.

Met noodzakelijk verzet bedoel ik: het verzet dat nodig is ter verdediging van onderdrukte individuen die voor hun veiligheid, hun vrijheid en hun leven te vrezen hebben. Verzet dat de staat als geweld bestempelt, zodat het daarmee als misdadig kan worden beoordeeld en afgedaan. Verzet dat niet wacht tot het te laat is, maar in de aanval gaat. Verzet dat zich niet wil meten met de macht en het geweld van machthebbers, maar dat anti-autoritair is, dat kapot maken wil, wat het kapot maken rechtvaardigt, namelijk de vele malen grotere vernietiging die het in stand houden van die macht en van het geweld van die macht met zich mee zou brengen. We hoeven maar te kijken naar de verborgen genocide, gepleegd door de verenigde Europese democratische rechtstaten in hun ijver om de landen te ontdoen van immigranten. Ik noem hier zes van de slachtoffers uit de onvolledige lijst van in Nederland gevallen doden, die ons ter ore komen:

9 april 2012: Alain Hatungimana (36 jaar, uit Burundi): Moest het land uit en pleegde zelfmoord om ervoor te zorgen dat zijn kinderen wel konden blijven, een zoon van 14 en een dochter van 12. De moeder was in Burundi al vermoord.

29 december 2011: onbekende man (41 jaar, uit Sri Lanka): Dood gevonden in het aanmeldcentrum op Schiphol een dag nadat hij te horen had gekregen dat hij geen asiel kreeg. Hij had eerder ook al zelfmoordpogingen ondernomen.

22 december 2011: Predrag Molnar (40 jr., uit Servië): Cellencomplex Noord-West Amsterdam (Meer en Vaart). Dood in zijn cel aangetroffen.

22 augustus 2011: James ... (uit Liberia): AZC Echt: Stak zichzelf na een gesprek met de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) in brand en is 20 dagen later overleden aan zijn verwondingen.

6 april 2011: Kambiz Roustayi (36 jr., uit Iran): Heeft zichzelf in brand gestoken op de Dam in Amsterdam en overleed de dag erna aan zijn verwondingen. Zijn situatie was uitzichtloos, asiel afgewezen. Hij moest na elf jaar van procedures terug naar Iran waar hem martelingen en de dood wachtte.

september 2010: Nezam Azimi (60 jr., uit Afghanistan): Na een afgewezen asielverzoek en daaropvolgend gedwongen vertrek in augustus 2006, is hij ontvoerd, gemarteld en vermoord door de Taliban in Kabul, Afghanistan.

Zij zijn niet de enigen! Er zijn ook meermalen mensen op de vlucht voor een inval van de vreemdelingenpolitie doodgefallen vanuit een flatgebouw: Michael Osey, 4 oktober 2004. Een onbekende man uit Pakistan, 29 juli 2010. Dit soort invallen zijn gemeengoed, net als het omsingelen van trams om er mensen uit te vissen, ID-controles bij stations, en razzia's in cafés zoals het Grand Café in Amsterdam Zuidoost op 16 juni 2007. Gemeengoed is ook de jacht op *domestic workers* zoals in het najaar van 2011, met dank aan de collaboratie van Connexxion

buschauffeurs die het verdacht vonden dat vrouwen ‘met een negroïde uiterlijk’ in de bus naar Heemstede en Bloemendaal zaten...

De jacht is al vele jaren permanent geopend! De sabotage van de machinerie die de staten en hun politici hanteren om deze jacht en hun massamoord vol te houden, is in elk opzicht legitiem. Dát verzet, dát is noodzakelijk verzet. Het opgelegde gegeven dat er een wet is die dit strafbaar stelt, betekent nog niet dat deze wet rechtvaardig is en dat wij ons er aan zouden moeten houden. Als verzet ophield bij de grenzen van de wet, was de strijd allang gestaakt!

Wetten worden per definitie van bovenaf opgelegd. Geen mens heeft gevraagd om het invoeren van de identificatieplicht, die veelvuldig wordt gebruikt om mensen zonder verblijfspapieren op hun aanwezigheid in dit land te betrappen. “*Ausweis bitte!*” Die wet dient niets anders dan mensenjacht. Velen protesteren thans tegen het invoeren van de strafbaarstelling van de zogenaamde ‘illegaliteit’, zoals ooit ook mensen protesteerden tegen het invoeren van de Koppelingswet die het mensen zonder papieren onmogelijk maakt om te werken en die hen in de handen van malafide werkgevers drijft. Het Dublinverdrag dat mensen het onmogelijk maakt om in een tweede Europees land een asielverzoek in te dienen, de nieuwe Europese terugkeerrichtlijn die inreisverboden van vijf jaar en langdurige detentie in het Fort Europa regelt; al deze wetten, al deze verdragen, het is alles ontworpen door regeringen die barrières wensen op te werpen tegen mensen die een beter bestaan zoeken in Europa. Het zijn wetten, ontworpen door hoge ambtenaren en politici met een nationalistische agenda, die geen enkele rechtvaardigingsgrond hebben, anders dan het hebben van de macht en middelen om het uit te voeren.

In de zaak tegen mij komt het OM aan met een wet die zegt dat het oproepen tot verzet strafbaar is, een wet die in het verleden al tegen menig politiek activist werd ingezet om deze als voorbeeld voor anderen te stellen. Mijn antwoord op die wet is, dat ik die wet zoals zoveel wetten niet als maatstaf voor mijn handelen zal zien. De maatstaf is menselijkheid, solidariteit, vrijheid, consensus, gelijkheid, eerlijke verdeling van welvaart, zonder bazen en hiërarchie, een samenleving zonder uitbuiting van grond, water, dier en mens. Een wet is niets meer dan letters in een boek. Een boek dat in dit proces de lat is waarlangs de aanklachten van het OM worden gelegd, waar straf mee wordt toegemeten, maar dat niets zegt over de misdaden die het toelaat.

Vrouwe Justitia heeft geen blinddoek voor, Vrouwe Justitia heeft oogkleppen op.

Ik klaag aan, alle wetshandhavers en – uitvoerders!

Om te beginnen:

Laat het Openbaar Ministerie zich verantwoorden voor de intimidatie en censuur van politieke tegenstanders onder het mom van staatsveiligheid, het vullen van cellen met afgeschreven mensen onder het mom van openbare orde, het in stand houden van de illusie dat we het straffen en opsluiten van mensen nodig hebben, met als enige doel de bouw van meer gevangenen te rechtvaardigen en hier munt uit te slaan,

Ik klaag aan, de ontwerpers van de wetten, de natiestaten en hun grenzen!

Om te beginnen:

Laat de vertegenwoordigers van de staat zich verantwoorden voor de stelselmatige vernietiging van mensen, gegoten in het geïnstitutionaliseerde racisme dat in hun wetten is vastgelegd, laten zij zich verantwoorden voor het aanzetten tot vreemdelingenhaat.

Wat willen zij ondernemen tegen deze aanklachten? Laat elk woord een vonk zijn! Vonken in de dorre grond van het zwijgen toedoen. Elk woord een vonk. Elke zin een lucifer. Elke tong een vlam. Bommen. Granaten. Molotovcocktails. Vuur aan de fundamenten van de wet. Laat het verzet ontbranden! Mogen die woorden niet? Vreest de gevestigde orde, vertegenwoordigd door paternalistische officieren van justitie en rechters voor wie het wetboek heilig is, door schrijftafelmoordenaars en schietgrage politieagenten, door op vluchtelingen jagende ministers en staatssecretarissen, vreest deze die woorden? Laat dan elk woord meer verzet aanwakkeren!

Hoeveel woorden zijn daarvoor nodig? Feitelijk geen enkele, want meer nog wordt het verzet aangewakkerd door de repressie van de staat zelf. Deze wordt steeds zichtbaarder, ook al trachten de beulen, die namens de staat optreden tegen demonstraties van vluchtelingen die het gewaagd hebben zichzelf zichtbaar te maken, om hun mishandelingen te verhullen. Zij gebruiken grof geweld en zorgen dat dit buiten de ogen van toeschouwers en media gebeurt, zoals dat steeds gebeurt in cellen en vliegtuigen, in boeien en knevels, in slaan, schoppen en verstikken. Het geweld dat de staat elke dag pleegt om mensen hun recht op bestaan te ontzeggen is georganiseerd, gemechaniseerd, geperfectioneerd en gelegaliseerd. Zonder dat geweld kan het systeem niet functioneren.

In het jaar 2004 schreef ik in het artikel ‘Stop deportaties – een statement tegen de stilte’:

Gaan we stemmen laten horen die nu worden genegeerd? Gaan we demonstreren en bezetten, gaan we parlementair goedpraten in verhoogde regeringszetels verstoren met onze kreten? Het is wel het minste! Gaan we slopen de centra die als kampen dienen voor ongewensten, gaan we vliegtuigen volgestopt met geboeide mensen aan de grond houden?

En:

Wat zou het, als we ook maar een beetje voelen wat die mensen voelen, die de vrijheid al een leven lang wordt afgenomen? Wat zou het? Want wat is onze vrijheid waard zonder de vrijheid van een ander? Want wat is mijn vrijheid dan waard? Het is de vrijheid van een beul, die zelf geen vuile handen maakt.

Het woord ‘deportatie’ mocht van toenmalig minister Verdonk niet worden gehoord. Jan Pronk, destijds voorzitter van de Vereniging van Vluchtelingenorganisaties Nederland, sprak eind januari 2004 van deportaties, en moest het woord van Verdonk ‘terug nemen’. Laat Verdonk de deportaties terugnemen! Maar weg is weg, uit het oog, uit het zicht, de dood ingejaagd. Deportatie, dat is mensen oppakken, het land uitgooien en niet meer omkijken.

Telkens wanneer het woord ‘deportatie’ wordt gebruikt, wordt het afgedaan als ongepast omdat het een vergelijking zou trekken met deportaties in de Tweede Wereldoorlog. De schuldigen trachten telkens kritiek van tafel te vegen en tegenstanders het zwijgen op te leggen, omdat ze bang zijn voor de spiegel die hen wordt voorgehouden!

In ‘Stop deportaties – een statement tegen de stilte’ schreef ik voorts:

Vernietig de instrumenten die ter deportatie worden gehanteerd, zoals u in oorlog zou doen, en ga voor de deuren van de huizen staan waaruit mensen worden afgevoerd.

En:

Alles is mij liever dan medeplichtig te worden gemaakt aan de misdaden van de staat. Niet in mijn naam, nog langer te zwijgen. Niet in mijn naam.

Ik ben in de negen jaar die sindsdien zijn verstreken niet van mening veranderd, en trouw lezen AIVD, politie en justitie alles wat ik schreef. Alsof de woorden een dreiging waren die elk moment tot ontploffing kon komen. Het beleid verergerde, voor zover dat nog mogelijk was en ongeacht welke partijen de regering vormden, ongeacht wie er verantwoordelijk was voor immigratie en asiel.

Oktober 2006: Verdonk sluit een prestatiecontract met de politiekorpsen waarin wordt afgesproken dat zij in het jaar 2007 12.000 illegalen moeten vangen, in ruil voor een forse financiële beloning. Om dat te bereiken moeten om te beginnen 40.000 'vreemdelingen' worden aangehouden om hen op hun papieren te controleren. De vangstquota moeten worden gehaald!

Na Verdonk kwam Albayrak, die voor de show een generaal pardon afkondigde waarbij heel veel mensen buiten de boot vielen. Er was namelijk geen sprake van een pardon en Albayrak toonde zich sluw en harder dan Verdonk. Na Albayrak kwam Leers, die de politie met speciale smartphones uitrustte om op straat vingerafdrukken van mensen te kunnen nemen. Het is juli 2011 als hij zegt: "De apparaatjes worden onder meer ingezet voor de intensievere controle op illegale vreemdelingen."

Na Leers is het nu de beurt aan Fred 'de vluchtelingenjager' Teeven, die zich op de borst klopt dat er een kinderpardon komt, en opnieuw wordt een vals pardon opgeworpen om de klopjacht die hoog op de politieke agenda staat te maskeren.

Ze hebben allemaal één ding gemeen, en niet alleen met elkaar, maar ook met de rest van alle politieke partijen in het Neederlands en Europees parlement: het 'Fort Europa voor de Europeanen', analoog aan 'Neederland voor de Neederlanders' en 'Eigen volk eerst'.

Wie afgewezen wordt, moet vertrekken, goedschiks of kwaadschiks maar altijd onder dwang. Een dwang die bestaat uit intense controle, het ontzeggen van rechten op onderdak, eten en zorg, en opsluiting voor onbepaalde tijd. Te stellen dat er zoiets is als vrijwillig vertrek is zeggen dat er zoiets is als vrijwillige vlucht. Het bestaat niet. Mensen vluchten niet omdat zij het willen, maar omdat ze ertoe genoodzaakt zijn.

Een selecte minderheid van uit het eigen land vandaan getrokken migranten die men kennismigranten noemt, wordt verkozen tot bruikbare aanwinst ten behoeve van het economisch welzijn van dat zwaarbewaakte Fort. Als je hebt kunnen studeren, als je geld hebt, dan ben je meer dan welkom, een paradepaardje voor de schijntolerantie. Wie alle reden heeft om met achterlating van familie, egodocumenten, een eigen lapje grond of nering, hals over de kop te vertrekken, kan een enkele deportatiereis retour land van afkomst krijgen.

Ik klaag aan, de uitvoerders van de wetten van apartheid, die blindelings bevelen uitvoeren!

Om te beginnen:

Laat ambtenaren van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, de Dienst Terugkeer en Vertrek, de geüniformeerde wapendragers van politie en marechaussee, de sleuteldragers van de gevangenissen zich verantwoorden voor hun bijdrage aan de stelselmatige vernietiging van mensen, gegoten in het geïnstitutionaliseerde racisme dat in de wetten is vastgelegd.

De ambtenaren die werken voor de IND vinden allemaal dat zij alleen maar hun werk doen, net zoals op mensen zonder papieren jagende politiemensen dat vinden, of bewakers in gevangenissen,

of de marechaussee die mensen gekneveld in het vliegtuig hijst. Te zeggen dat het alleen maar je werk is, is je er makkelijk vanaf maken, kritiekloos, zonder gêne!

Hoe kunnen jullie de slaap vatten 's nachts? Hoe kunnen jullie tegenover iemand zitten en de bureaucraat uithangen die alleen maar regeltjes uitvoert? Het stempel 'uitgeprocedeerd' of 'ongewenst' op een dossier plakken is niet hetzelfde als het afschrijven van een boek in de bibliotheek. Het verwerpen van mensen en hun noden is niet hetzelfde als het weggooien van consumptieproducten omdat deze over de houdbaarheidsdatum zijn. Het is niet hetzelfde als het vernietigen van een partij drugs die bij een inval in beslag is genomen. Het zijn mensen die worden genummerd en geclassificeerd, die worden onderverdeeld in categorieën als 'economisch asielzoeker' en 'politiek asielzoeker' om de één als profiteur te kunnen afschilderen en de ander terug te sturen zodra het volgens de minister zogenaamd veilig zou zijn. Maar erger nog: een vluchteling mag zich pas vluchteling noemen zodra de IND dat heeft beslist! Het zijn mensen die tenslotte bij herhaling als waardeloos en overtollig als afvalproduct op de grote hoop worden gegooid. De reden van hun komst naar hier doet er niet toe. Wegwezen! Voor de gelukkigen die wel mogen blijven zijn er tenslotte de immigratieregels om er op te wijzen dat zij zich volledig dienen te assimileren aan de Nederlandse samenleving, dat zij niet de kleinste misstap mogen begaan, of anders is het linea recta retour afzender, als een pakketje in de post.

Al jullie, die ambtenaren zijn, en voldoen aan de bevelen om dit alles uit te voeren, jullie hebben bloed aan je handen, net zoals de politici dat hebben, of je nu directeur bent van de IND of de bewaker die voor beveiligingsbedrijf G4S werkt en met een spoedcursusje opsluiten aan het werk is gezet in een uitzetcentrum: de beslissing om het wel of niet te doen is aan jullie.

Werkt niemand mee, dan valt er niks uit te voeren. Zijn er geen radertjes meer beschikbaar om de kapotte te vervangen, dan loopt de deportatiemachine vast.

Ik klaag aan, de architecten, de ingenieurs, de bouwbedrijven, die gretig de opdrachten van de staat om gevangenis te bouwen naar zich toe trekken!

Om te beginnen:

Laat de directeuren en megalomane projectmanagers en ontwerpers met hun vette bankrekeningen en hun villa's in Wassenaar, het Gooi, en andere gouden randjes ver van alle armoede, die intussen een hulp in de huishouding inhuren die geen papieren heeft en die als gebaar van liefdadigheid tegen schamel loon wordt gebruikt om de vuile handen wit te wassen, laat hen zich verantwoorden voor hun Quote 500-rijkdom verkregen over de ruggen van de afgedankte medemensen.

De afgelopen jaren zijn twee grensgevangenissen gebouwd volgens een constructie van Publiek Private Samenwerking, op Rotterdam Airport en op Schiphol West. De laatste is sinds kort in gebruik genomen en zit nu al vol met wanhopige mensen die voor een leven in vrijheid naar Nederland zijn gekomen. Dagelijks zien zij vliegtuigen over de luchtplaats en de cellen vertrekken. In elk vliegtuig zit misschien wel een lotgenoot geboeid en gekneveld tussen bewakers die het minste verzet direct de kop in zullen drukken.

Bedrijven als Ballast Nedam, Strukton, BAM, EGM Architecten, ISS Facility Services en vele anderen streden om de aanbestedingen voor de nieuwe grensgevangenissen binnen te halen. De poorten naar de hel die zij hebben gebouwd, verkocht aan de buitenwereld als gouden kooien, zijn bunkers met maar één onverbiddelijk doel: het deporteren van mensen. Ze dachten dat ze daar trots

op konden zijn en vergisten zich heerlijk! Lange zwarte lijsten van grote en kleine bedrijven laten de schande zien die zij op zich hebben geladen.

Deze gevangenschappen zijn niet alleen ontworpen, gefinancierd en gebouwd door de bedrijven maar zij voeren er ook 25 jaar lang het beheer over. Tel uit je winst! Tel uit je slachtoffers! Ligt er ook maar één cellentekenaar wakker van zijn ontwerp? Welnee! Slechts dan wanneer activisten het symbool van het bloed op hun stoep achterlaten. Dat noemen ze dan terreur. Maar zij weten niet wat terreur betekent!

Ik zeg hen: jullie zijn partners in de oorlog die de Europese natiestaten aan migranten hebben verklaard. Een onzichtbare oorlog. Een oorlog zonder ruchtbaarheid. Maar wij zullen de oorlog aan het licht brengen! En mensen aan wie de oorlog is verklaard, hebben het volste recht zich hiertegen te verdedigen, en daarin medestanders te zoeken en te vinden. Bij verzet in oorlog horen sabotagehandelingen. Bedrijven die het op zich nemen het opsluiten en deporteren van oorlogsslachtoffers te faciliteren, zullen doelwit zijn tot zij stoppen met hun investeringen in de neoliberale strafstaat. Jullie allen zijn deel van het systeem dat draait op jullie financiële injecties en onophoudelijke lobby. Jullie zijn de multinationals die aan de touwtjes van de politiek trekken, en de politiek doet alsof het de kiezers zijn die het voor het zeggen hebben. Dat, in het kort, is jullie rol. Een hoofdrol, welke achter de schermen wordt gespeeld.

Feitelijk zijn het de multinationale bedrijven met hun zucht naar economische overheersing die verantwoordelijk zijn voor elke politieke beslissing, voor elke wet die de winsten moet garanderen. Bijvoorbeeld: de 'Vreemdelingenwet', een wet, die louter gericht is op 'De Vreemdeling', zoals mensen in de verstikkende procedures stevast worden genoemd. Het richten van een wet op een groep mensen die apart wordt gezet en wordt aangeduid als 'De Vreemdeling' is geïnstitutionaliseerd racisme, apartheid. Het stelt 'De Vreemdeling' aparte regels en legt hen beperkingen op. De wet draait de bewijslast om. Wie niets kan bewijzen, wordt afgewezen. Binnengekomen met een vals paspoort? Terug ermee! Waarom iemand een vals paspoort heeft, is geen vraag die in het vocabulaire van de IND voorkomt. Waarom iemand in de haast van de vlucht geen bewijzen van huis heeft meegenomen, is ook niet van belang. Papieren, papieren, papieren. Je hebt ze niet, dus je krijgt ze niet. Een mens is in deze alles vermalende molen van ondoorzichtige procedures niets meer dan de documenten die IND-ambtenaren en rechters ervan maken. Niet te volgen en doelbewust onbegrijpelijk maakt het de mensen kansloos. Het is hierom dat vanachter de tralies van de grensgevangenschappen zo vaak de roep "Waarom?" klinkt. Het systeem is namelijk niet eerlijk in het beantwoorden van deze vraag. Het zegt niet de waarheid, die is:

Omdat wij, de leiders van de regeringen en de directeuren van de multinationals en de banken samen hebben besloten dat wij onze rijkdom voor onszelf willen houden. Voor 'onze' mensen. Voor 'onze' economie. Omdat wij, de neokoloniale heersers van de moderne tijd, uit den vreemde alleen alles willen halen wat lekker is, wat geld waard is, waarvoor we weinig of niets hoeven te betalen.

De VOC heeft niet opgehouden te bestaan, zij heeft slechts een andere naam gekregen en is gemoderniseerd!

Omdat wij, de grote verspillers en afvaldumpers van de mondiaal georganiseerde afgraving van de ontwikkelingslanden, onze welvaart bouwen op de puinhopen die wij achterlaten wanneer een land of regio niet meer rendabel is. En wij, dat is ons Fort Europa hier, de Verenigde Staten aan de andere kant, en Australië *down under*. Van ons, voor ons, en let vooral op het woord 'ons'.

Ik klaag aan, de neokoloniale, neoliberale, nationalistische vertegenwoordigers van de apartheid, de democraten met hun neerbuigende houding ten opzichte van vluchtelingen en hun angst voor protest en verzet, voor de waarheid dat hun democratie een dictatuur is en als zodanig zal worden aangevallen.

Om te beginnen:

Laat de vertegenwoordigers van de huidige regering van de staat die zich Neederland noemt, en al hun voorgangers, laat hen zich verantwoorden voor hun decennialange hetze, die zijn gelijke vindt in Goebbels' herhalen van de leugen tot het volk het wil geloven, laat hen zich verantwoorden voor de chantage en de dreigementen, voor het vermorzelen en gek maken van mensen, laat hen zich verantwoorden voor elke wet waarmee zij schermen om alle verantwoordelijkheid voor moorden en zelfmoorden verre van zich te houden.

Vandaag wijs ik Fred Teeven, Ivo Opstelten, Mark Rutte, Diederik Samson en Lodewijk Asscher aan als de politieke hoofdverantwoordelijken. Velen gingen hen voor, maar het excuus dat elk van hen slechts beleid van een voorganger uitvoerde, gaat niet op. Het is een keus om uit te voeren en niets terug te draaien. Het is een keus om de ingeslagen weg voort te zetten. Het is een keus een marionet van het kapitalisme te zijn. Het excuus dat zij doen wat 'de kiezer' wil, waarvoor 'wij met ons allen' gekozen hebben, gaat niet op. De langdurige vuilspuiterij vanuit de politiek is wat het mogelijk heeft gemaakt mensen ertoe te bewegen met de grote misdaden namens 'ons allen' akkoord te gaan. Maar het is NIET IN MIJN NAAM dat dit gebeurt!

Vreemdelingenhaat wordt net als graan gezaaid en vervolgens geoogst. Geraffineerd, geleidelijk, ongemerkt. In de tachtiger jaren mocht men van Janmaat en zijn Centruumpartij en zijn Centrum Democraten nog hardop zeggen dat zij fascistten waren. Zijn ideeën zijn nu gemeengoed en beleid.

Het is geen excuus om hiervan alleen Wilders de schuld te geven. Vele politici schurkten tegen deze Grote Blonde Dood aan om de stemmen van het electoraat terug te winnen. Zij voedden de gedachte en gingen ermee vandoor. Geen enkel politicus heeft een geldig excuus om niet verantwoordelijk te zijn.

Neederland loopt in de grootheidswaanzin van het zwaar bewaakt continent Europa steeds voorop. Op dit moment drukt het de strafbaarstelling van de door de staten zelf bedachte 'illegaliteit' door. Albayrak werd in oktober 2009 door de Franse staatssecretaris van justitie tot Ridder geslagen in het Legioen van Eer, voor het helpen tot stand te laten komen van het Europees Pact voor immigratie en asiel. Diezelfde Albayrak sloot in 2007 alle noodopvang voor afgewezen vluchtelingen.

Sinds november 2011 pikken de vluchtelingen het niet meer dat ze als derderangs burger, als *Untermensch*, worden behandeld. De eerste tentenkampen bij de vrijheidsbeperkende locatie Ter Apel waren het begin van iets dat niet meer te stoppen is: het krachtige verzet van de vluchtelingen met hun tentenkampen, in storm, regen, vorst en sneeuw. De moed van de vluchtelingen die zich tot dan toe hadden verscholen uit angst voor arrestatie en deportatie, laten we het dáár eens over hebben!

Ik citeer Fred Teeven over de strafbaarstelling van wat nog steeds heet 'illegaliteit':

“Het gaat erom dat illegaal verblijf hier onaantrekkelijk wordt. Dan krijg je een verdrijvingseffect.”

“Het begint ermee dat die mensen weg moeten gaan. Als je gewoon vertrekt, word je ook niet uitgebuit.”

“Het is een normstelling. Mensen worden met hun neus op het feit gedrukt dat ze echt Neederland moeten verlaten.”

Mark Rutte zegt: “Nederland laat aan de rest van de wereld weten dat illegaal verblijf hier niet toegestaan wordt. We nemen de aanpak serieus.”

De dappere verdedigers van Neederland tegen de enge buitenlanders willen een statement maken naar de rest van de wereld. 'Verdrijving'. 'Normstelling'. 'Aanpak'. Gaat het over zware jongens die elkaar lopen te liquideren, gaat het over bendeoorlogen? Nee, het gaat over mensen die hier ZIJN. Hen uit te roken, dat is het plan. Maar er wordt niemand uitgerookt. Het is zoiets als een gevangenis in brand steken en dan zeggen dat mensen naar buiten moeten gaan als ze niet willen stikken in de rook, als ze niet levend willen verbranden. Reuze adequaat, om met Verdonk na de Schipholbrand te spreken. De ministerraad die hier op verzoek van Fred Teeven mee heeft ingestemd, vraagt erom dat er doden gaan vallen. In juridische termen zal er dan minstens sprake zijn van voorwaardelijke opzet bij het veroorzaken van de dood van mensen. Ik noem het: MOORD. We kunnen het allemaal zien aankomen. Het wachten is op de eerste die zich op het Plein voor het Binnenhof overgiet met benzine omdat er geen andere weg meer is uit de ellende. Vele mensen zullen zien hoe hij een lucifer afstrijkt. Vele mensen zullen met afschuw reageren dat ze het hebben moeten aanzien. Maar dan is het al te laat.

“Je kunt demonstreren tot je een ons weegt, maar je krijgt geen verblijfsvergunning als je in een tentje gaat zitten”, zei Teeven over de in tentenkampen actievoerende vluchtelingen. Al die vluchtelingen die ondanks deze uiting van Teeven toch volhard hebben, die om te beginnen hun leven riskeerden om dit land te bereiken, die verdienen het grootste respect van ons allen.

Weggezet als kampeerders, of als zielige asielzoekers, zijn zij het die op dit moment de toon aangeven en het verzet een gezicht en nieuwe impuls geven. Duizenden woorden kan ik schrijven, maar ze zijn ook en nog beter te lezen in de ogen van elk van hen die tegenover mij gaat zitten en zijn of haar verhaal vertelt en zich langer weigert te laten onderdrukken en pacificeren. Verhalen zoals zovelen zijn het, welke allen één ding gemeen hebben: het zijn allemaal mensen die als verschoppelingen over de aarde worden heen en weer gejaagd omdat ze voor het kapitalistisch systeem geen stuiver waard zijn. Geen stuiver voor hun eigen leven, zelfs niet voor hun slavernij. Wel heel veel geld om hen te misbruiken en te bestrijden. Geld voor tirannen en miljoenencontracten, geld voor olie en grondstoffen. Geld voor Frontexfregatten om mensen in de zee te laten verzuipen, voor het opleiden van grenswachters, voor muren en hekken, prikkeldraad en NATO-draad, voor camera's en tal van technische snufjes om verstekelingen te betrappen in de ruimen van vrachtwagens en vliegtuigen, verstopt in containers met plastic zakken over hun hoofd, en in schepen. Geld voor *state of the art* computersystemen, verregaande registratie voorzien van nummers en vingerafdrukken. Kortom: geld voor moord en mishandeling, voor vervolging en opsluiting, geld voor chantage en bedreiging.

Maar het is gedaan met het zwichten en dus steken vluchtelingen van een grote verscheidenheid van bevolkingsgroepen de koppen bij elkaar en worden verschillen overbrugd. En dus staan vele mensen klaar om hen in hun strijd te steunen. Van tenten en slaapzakken, eten en zeilen, demonstraties en acties, tot verzet. Ik ben slechts één van die vele mensen. En ik zeg hier en nu voor de zoveelste keer: GENOEG! Het moet uit zijn met het tegen elkaar uit spelen van migranten onderling, van het zogenaamd eigen volk tegen de migranten. Het moet uit zijn met de zo ver in detail uitgewerkte onderdrukking, de zo perfecte deportatiemachine die dagelijks overuren draait. Het moet uit zijn met de leugens en de huichelarij van de politici, van de burgemeesters Van der Laan en Van Aartsen uit Amsterdam en Den Haag tot de ministers en staatssecretarissen in het Binnenhof, van Opstelten, Teeven, Rutte, Asscher, Samson. Zij slaan de handen ineen om mensen het leven onmogelijk te maken. De burgemeesters zeggen dat zij niets kunnen doen, maar ontruimen de tentenkampen met als argument dat de gezondheid van mensen in het geding is. Dát hadden ze moeten bedenken toen zij de gemeentelijke opvang sloten! Wat zij feitelijk bedoelen is dat ze niet willen dat de activisten van de kampen zo openlijk in de kou liggen, nat en ziek worden, en dat mensen te hulp snellen. Zij bedoelen feitelijk dat ze liever hebben dat deze mensen terug in de anonimiteit verdwijnen en dáár dan sterven van honger en kou, in een doos van onze nieuwste wasdroger onder een brug, onder de bosjes tussen de hondenpoep in een park. Zij bedoelen dat ze een onbekend lijk in een steeg makkelijker ongezien kunnen wegwerken dan het protest dat zichtbaar op het Koekamp tegenover het Centraal Station in Den Haag staat. Zij bedoelen dat zij zo graag een humaan gezicht willen hebben, dat zij niet aansprakelijk willen worden gesteld, dat zij de verantwoordelijkheid niet op hun bordje willen hebben. Zij bedoelen te zeggen dat ook zij alleen maar hun werk doen. Maar ook zij hebben bloed aan hun handen.

Bloed aan hun handen hebben alle politici. Ook degenen die een milder regime in de detentiecentra bepleiten, die de eisen van vluchtelingen zeggen over te nemen, maar bij voorbaat water bij de wijn doen, omdat ze net zo goed vinden dat wie afgewezen is, terug moet. Het is zo'n makkelijk credo: "Ze kunnen toch niet allemaal naar Nederland komen". Inderdaad. Dat kunnen ze niet! De meesten hebben namelijk geen geld om mensensmokkelaars te betalen! Evengoed beweren populistische stemmingmakers in termen van 'tsunami's' en 'overspoeld worden' dat er massa-immigratie op gang zou komen indien de grenzen werden afgeschaft. Geen leugen is te grof als het erom gaat mensen angst aan te jagen!

Maar het zijn niet de vluchtelingen die een probleem vormen, het probleem is het failliete kapitalistische systeem dat krampachtig vasthoudt aan de uitbuiting van ontwikkelingslanden en de wereldwijde migratiecontrole om zichzelf in bescherming te nemen. Het is de morbide 'oplossing' voor het overtollige deel van de wereldbevolking dat in armoede gedompeld is, ten einde onze rijkdommen te blijven financieren. Het is de *Endlösung* die vanzelf gaat, als je mensen laat stikken. Een fascistoïde *fact of life. Survival of the fittest*. Dat alles moet zo blijven, ten gunste van ons met onze nieuwste rages en technosnufjes, met onze nieuwste mode, leegstaande kantoren, onze luxe winkelstraten, onze feesten en moderne spelen, ons achteloos langs het tentenkamp lopen, denkende aan onze volgende vakantie. Kamperen, leuk! Waar gaan we volgend jaar naartoe?

Inhaken met vluchtelingen voor een tent in de modder. Het is zo'n kleine daad van verzet en tegelijk van zoveel waarde. Ik heb het gedaan omdat ik mij niet wil rekenen tot dat 'ons'. Tot tweemaal toe heb ik me laten wegslepen. Een klein ongemak vergeleken met de jarenlange jacht die mensen te verduren krijgen. Jaren van angst en onzekerheid, van leven op straat, van wachten, wachten en wachten...

Een paar uur doorgebracht in een krap celletje in Den Haag. Ik zag Araz, de Irakees uit Bagdad die niet kan bewijzen dat hij in Bagdad geboren is en dus weg moet uit Nederland, met een pijnlijk gezicht zijn hand vasthouden toen ik werd meegenomen voor verhoor. Hij heeft een gebroken hand door het geweld van de politie tijdens de ontruiming van het kamp. Ik was blij hem laatst weer bij een demonstratie te zien. Hij heeft het niet opgegeven. En daarom zal ik het ook nooit opgeven. Met welk recht zou ik op mogen geven? Met welk recht zou ik mijn mond nu houden? De beulen van de Nederlandse staat verslaan de strijdende vluchtelingen niet. Wij steunen hun strijd. Ik steun hun strijd. Zodat mensen zich niet meer in de steek gelaten voelen in de cellen van de grensgevangenissen. Zodat mensen niet meer uit wanhoop zichzelf in brand zullen steken. Zodat we niet meer van een minister te horen hoeven krijgen dat "er een weloverwogen beslissing is genomen" en dat hij zich niet verantwoordelijk voelt. Niet verantwoordelijk voor al het geweld dat mensen de dood in jaagt.

En omdat ik categorisch weiger me te schikken in dit alles, daarom nu word ik beticht van het oproepen tot geweld?! Het geweld, dat komt van de staat. Verzet en sabotage zijn geen geweld, zij zijn noodzakelijk, oprecht, en bevechten de vrijheid. Zij raken geen mens in het bestaan, zij raken in het beste geval materieel, wapens en structuur die wordt ingezet om dat staatsgeweld uit te kunnen voeren. Zij raken de basis van de macht, en nog zijn het slechts speldenprikken. Voor de roep om vrijheid is geen woord onnodig of teveel. Te eisen dat 'verantwoording' dient te worden afgelegd voor woorden, is tirannie. Het is een tirannie die in het verlengde van de jacht op vluchtelingen te verwachten viel.

Weg met de tirannie! Elk woord een vonk! Onze verklaringen, onze getuigenissen, onze aanklachten! En dus worden de woorden verboden. Kan men de woorden niet verbieden, de schrijvers niet hun grote bek laten houden, dan volgen de onvermijdelijke intimidaties en verdachtmakerij. Dan spreekt men van terrorisme, terwijl de ware terreur uit de wapens van leger en politie komt. Dan spreekt men van oproepen tot geweld, terwijl de oproepen tot geweld in de rechtstaat verankerd zijn.

Wat is dat eigenlijk, geweld?

Is het in brand steken van een kantoor van de IND, waar men vluchtelingen registreert en beslissingen over hun leven neemt, geweld?

Is het geweld als ik een hek rond een grensgevangenis kapot knip, een muur beschrijf met leuzen?

Is het alles geweld alleen maar omdat de wet dat bepaald heeft?

Is geweld toegestaan en dus geen geweld als het bij wet geregeld is?

Is het opjagen en opsluiten van mensen geweld?

Is het deporteren van mensen geweld?

Is het geweld om mensen op straat te gooien, in de vrieskou, zonder eten?

Het geweld is zichtbaar aan de grenzen van het Fort Europa. Aan de hekken met prikkeldraad en camera's. Aan de lichamen die aanspoelen van verdronken vluchtelingen. Het geweld is vloeibaar als de olie die uit de grond van ontwikkelingslanden wordt gepompt, vloeibaar als de zee die wordt leeggevist waarna men de hongerige bevolking van piraterij beschuldigt! Het geweld is het monopolie van de kapitalistische uitzuigerij, de slavernij, het geweld brengt geld in het laatje! Daar zijn de bronnen van geweld! Elk woord een vonk! Elke tekst een bom onder de stilte!

Als wat ik zeg geweld mag worden genoemd, wat noemt men dan het geweld van staat en kapitaal?

Ik klaag aan, de massamedia die de hysterie voeden, volgzzaam alle persberichten uit de kokers van de overheid naar buiten brengen, die pas aandacht besteden aan de gevolgen van de repressie als er doden vallen, als er radicale acties zijn ondernomen, als een minister een beetje rode verf tegen zijn woning heeft gekregen!

Om te beginnen,

Laat hen zich verantwoorden, deze collaborateurs die zich voor de leugen en het stilzwijgen laten betalen, die op sensatie belust zijn, die smullen van de minister die zegt dat hij of zij 'aangedaan' is door een spatje ketchup, hun camera's richten op de kapotte ramen van een IND-kantoor en geen enkele andere vraag weten te bedenken dan de vraag die bedoeld is om mensen tegen elkaar op te zetten.

Het spel van verdeel en heers wordt via de massamedia gespeeld. Laten wij er niet intrappen! Het is *big business* en afhankelijk van commercie, van advertenties. Wie geld en macht heeft, kan spreken en gehoord worden, heeft invloed op de krantenkoppen, wordt uitgenodigd in talkshows die niet verder gaan dan voorzichtige vragen die het fundament van gevoerd beleid niet ter discussie stellen. Imago strelende beelden worden over de kijker van de TV programma's uitgestort. De massamedia hebben een pact gesloten met hun onderwerpen: *I'll scratch your back, you'll scratch mine*. En dan nu weer een gezellige spelshow: brood en spelen voor het volk!

Wat de machthebbers vergeten is de toenemende invloed van het gebruik van internet. En zij vrezen die invloed! Zij vrezen de razendsnelle verspreiding van de waarheid, van kritische woorden, en van oproepen tot verzet. Daarom proberen zij het World Wide Web te controleren en in de hand te houden.

Alle manipulatie ten spijt: de strijd kan vele vormen aannemen. Zij kan openlijk en massaal zijn, groots zijn. Zij kan met rechte rug de klappen opvangen en de pijn verdragen als zij zich lijdzaam verzet. Zij kan de staat en de bedrijven aanvallen wanneer zij het niet verwachten, zich de nacht en de guerillatactieken van de sabotage eigen maken. Maar in welke vorm dan ook: zij zal niet accepteren, ik zal niet accepteren dat het machts- en geweldsapparaat nog meer slachtoffers maakt dan het al gedaan heeft. En tot die strijd mag, kan en zal worden opgeroepen.

U kunt mij laten opsluiten, maar zal mij niet het zwijgen opleggen, niet de gedachte aan vrijheid voor mijzelf en anderen, die verbonden zijn met elkaar, aan banden leggen. U kunt mij opsluiten en daarmee anderen willen waarschuwen. Maar wij laten ons niet intimideren. U kunt mijn website offline laten halen, dan komen er velen voor in de plaats. U vindt dat u het recht heeft over mij te oordelen en u kunt het vonnis uit laten voeren...

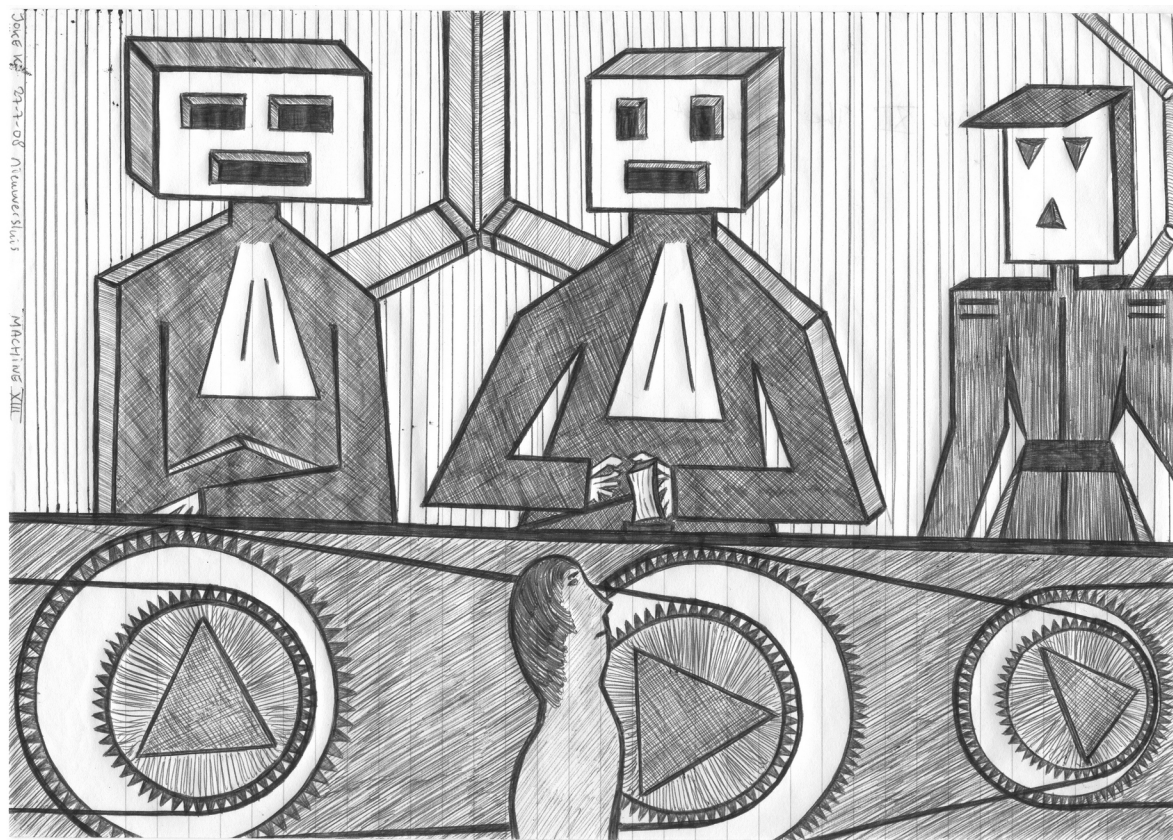
Laat het duidelijk zijn dat ik, dat wij, die deze aanklachten, die ik zojuist heb laten horen, uitspreken en verspreiden, ook in staat zijn om conclusies te verbinden aan deze aanklachten. Noemt u dat opruiing, dan kan ik daar alleen maar trots op zijn. Het betekent dat mijn woorden zijn gehoord en doel hebben getroffen, en dat is wel het minste dat ik wil bereiken.

Geen woord zonder daden! Belangrijker dan dit proces is de strijd die gevoerd moet worden, een harde en dagelijkse realiteit waarvan het OM mij af wil houden. Dit proces heeft mij gesterkt in mijn overtuiging van de noodzaak van verzet. Tegen het OM, de Dienst Nationale Recherche, Unit Contra Terrorisme en Activisme, de AIVD, uw rechtbank, tegen de staat, kan ik alleen nog zeggen: missie mislukt. Elk woord een vonk!

Joke Kaviaar, 8 januari 2013

Slotwoord: Werk niet mee aan tirannie, maar werk mee aan bevrijding!

Laatste woord van Joke Kaviaar tijdens het hoger beroep, 15 mei 2014, Amsterdam, gerechtshof.

In mijn laatste woord bij de Haarlemse rechtbank op 8 januari 2013 besloot ik met te zeggen dat de strijd die gevoerd moet worden belangrijker is dan dit politieke proces. Dit proces is belangrijk voor het OM dat, nog verder dan reeds het geval is, de vrijheid van meningsuiting wil inperken voor mensen die hun woorden en daden tegen de overheid inzetten en niet, zoals men het liever ziet,

tegen elkaar. Een politiek proces is het inderdaad, want het heeft een politiek doel: het uitwieden van kiemen van verzet.

Deze hele zaak tegen mij heeft ook tot doel gehad mij persoonlijk af te houden van waar ik mee bezig ben, en om mij en anderen af te schrikken. Dit is niet gebeurd en dit zal ook niet gebeuren, want als we grenzen moeten overschrijden om iets te bereiken, dan zullen we het doen.

Telkens weer zullen we ze doorbreken, de wettelijke grenzen en de staatsgrenzen!

Uw rechtsorde is de mijne niet en uw wetten zijn de mijne niet. Zij dienen de bescherming van bezit en macht, meer dan de bescherming van mens, dier en natuur. Ze laten smerissen die mensen doodschietsen ongemoeid omdat het slachtoffer altijd verdachte blijft en altijd dader zal zijn en nooit de onschuld zal kunnen bewijzen, omdat mensen die op de vlucht slaan hoe dan ook gepakt moeten worden. Dan maar *take no prisoners, shoot to kill*, en zelfverdediging hoeft het niet eens te zijn. Rishi Chandrikasing werd in de nek geschoten op een perron van station Hollands Spoor in Den Haag! De betrokken schutter is alweer aan het werk. In de Schilderswijk vinden hij en zijn collega's het de gewoonste zaak van de wereld om de buurtbewoners te terroriseren met ID-vorderingen en arrestaties, en door mensen in de cel in elkaar te slaan.

De wetten, ze laten ambtenaren sjoemelen en liegen uit naam van de democratie, onbetwistbaar. Ze laten politici terreur uitoefenen op vluchtelingen, daklozen, gevangenen, werklozen, verslaafden en zelfs psychiatrisch patiënten en zieken. Allen vallen onder de categorie: nutteloos en brengt geen geld in het laatje, behalve de inkomsten voor hen die er werk aan hebben. Uiteindelijk is daarmee toch nog een hele industrie te onderhouden die van steeds meer wetgeving wordt voorzien om cellen te vullen.

De wetten, ze zijn gemaakt om ongestoord geld te kunnen verdienen aan uitbuiting van het overgrote deel van de wereldbevolking door een kleine elite wereldwijd, kaalslag van grond en water, dierenleed, patenten op voeding, het vervuilen van de planeet... Zo kan ik nog doorgaan. Tegen al deze onrechtmatige daden is het geoorloofd op te treden, niet bij wet, maar wel bij moraal. Directe actie. Bevrijdingsvuur. Het is noodzaak. Doen we het niet, dan geven we bij voorbaat op.

Deze mening ben ik nog altijd toegedaan, net zoals ik nog altijd alle woorden onderschrijf waarvoor de rechtbank mij al veroordeelde. Een veroordeling die zegt dat het verboden is om op te roepen tot daadwerkelijke daden van verzet. Die daden noemt men dan geweld. Een gotspe is dat in het aangezicht van zoveel staatsgeweld door legers en politie! Noemt u het verzet daartegen wat u wilt. Noem het ondermijning van de rechtstaat of de democratie. Opdat daar werkelijke rechtvaardigheid en waarachtige consensus voor in de plaats komt, ik ben ervoor!

Noem het alles wat effect heeft op het onmogelijk maken van het vuile-handen-werk van mensen die zich verschuilen achter instanties, ministeries, overheidsdiensten, opdrachtgevers, politici, met als doel de maatschappelijke uitsluiting, fysieke opsluiting, en feitelijke deportatie van mensen die al vertrappt werden en weggestuurd, ontheemd en afgewezen. Mannen, vrouwen, kinderen. Zieken, bejaarden, getraumatiseerden. Wat u er ook van vindt, en hoe het ook wordt benoemd, ik zeg: Ja! Doen. Opdat de Vreemdelingenwet wordt ontmaskerd voor wat zij is: een apartheidswet, met omgekeerde bewijslast voor wie hier asiel aanvraagt. Opdat de instanties worden afgebroken die deze wet uitvoeren. Letterlijk.

Noemt u, die in toga tegenover mij zit en mag bepalen of verzet geoorloofd is, het allemaal wat u wilt. Het verandert niets aan de terreur die door de wetten wordt opgeroepen. Uw oordeel is gebaseerd op wetboeken, eerdere uitspraken, artikelen in verdragen tussen staten, welke ik allen niet

erken als maatgevend voor mijn acties, voor mijn leven en dat van anderen.

U zult vast enig op te leggen straf weten te rechtvaardigen door te zeggen dat het helemaal niet grappig is wat ik zeg. En dat klopt. Het is niet grappig. Er valt niet te lachen over doodsoorzaak nummer één onder vluchtelingen: migratiepolitiek. Noemt u mij extremist, terrorist, crimineel, radicaal? Ik zal ze aannemen als geuzennaam want ik weet wie het zegt. Ik vraag daarom ook nu weer niet om enige vorm van clementie, en ik weiger op voorhand dwangarbeid en gesloten deuren te accepteren. Vrijheid moet worden bevochten. Overal, en altijd.

Vechten voor vrijheid, dat begint met het ter discussie stellen van alles dat vanzelfsprekend wordt geacht. Dat begint met alles in twijfel te trekken, niet voor waarheid aan te nemen, overal vragen bij stellen, met woorden, harde woorden, omdat anders niemand ze hoort. Wilt u mijn woorden niet meer horen, dan legt u mij nu direct het zwijgen op, want ik ben nog maar net begonnen.

Het OM wilde mij het zwijgen opleggen en gaf mij juist een podium. Misschien zou ik het OM dankbaar moeten zijn voor het groeiend aantal mensen dat, kennisnemende van de zaak tegen mij, wel eens wilde weten waarover het allemaal gaat en begonnen is te lezen over de mensonterende praktijken van grenscontrole en migratiebeheersing, het geweld tegen vluchtelingen, hun opsluiting en hun gedwongen leven op straat, de jacht op mensen die worden genoemd 'vreemdeling', 'illegaal', 'ongewenst', 'profiteur', 'crimineel', en de vele sterfgevallen door ziekte, zelfmoord en verdrinking, verbranding en verstikking die daarvan het trieste gevolg zijn.

Daarover gaan de woorden en daarom voeren wij strijd.

Elk woord een vonk in de brandstof van de onrust! Om de vrijheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Tegen autoriteit, uitbuiting en onderdrukking.

Het OM ziet een gevaar in woorden. Woorden zouden wel eens daden kunnen worden. Maar als mijn woorden net zo vaak daden werden als de repressieve woorden van wetten en maatregelen daden worden, dan gebeurde er eindelijk eens werkelijk iets dat de staat zou schaden, of de multinationals, de daadwerkelijke profiteurs en criminelen die de dienst uitmaken en bepalen wie er recht van bestaan heeft! Wie heeft er hier nu reden om zich zorgen te maken?

Laat de politiek en laat justitie zich vooral druk maken over de gevolgen van woorden. Maar het is niet aan mij te bepalen wat mensen met mijn woorden doen. Anders dan de staat schrijf ik geen gedragsregels voor. *Take it or leave it*. Wat ik zeg, is dat het rechtvaardig en noodzakelijk is om de middelen van de staat waarmee mensen worden kapotgemaakt plat te branden, te saboteren, of alleen maar in de weg te staan bij de uitvoering. Dat woord is openbaar en overal, want het moet gezegd worden of het nu mag of niet. De roep om verzet is niet meer uit de publieke ruimte te verwijderen. Mij kunt u uit de publieke ruimte verwijderen, en dan nog maar voor even, dat is alles. Wilt u dat? Dan veroordeelt u daarmee niet alleen mij, maar alle stemmen die vrijheid voor allen willen, niet alleen voor een afgeschermd minderheid van rijken of voor de volkse haat die als vrijheid wordt verkocht, nee, voor allen, en vooral van een ieder die léven wil. Niet overleven. Léven. Leven, in zelfbestuur, met zelfbeschikkingsrecht, zonder de ketenen van macht en geld. Die ketenen worden niet alleen gevormd door cellen, tralies en muren. Die ketenen worden niet alleen omgedaan door smerissen met handboeien, knuppels, pistolen, pepperspray en tasers. Die ketenen zijn de moraal van een rechtsorde die onvoorwaardelijke gehoorzaamheid eist en zo niet, dan onvoorwaardelijke straffen. Die ketenen zijn de zogenaamd tolerante samenleving die je een gunst verleent indien je je erbij neerlegt dat je als minderwaardig wordt behandeld.

Wie is er aanspreekbaar op de ware misdaden?

Het gaat erom hier vandaag opnieuw te wijzen op staats- en bedrijfs misdaden, gepleegd door personen die een vernietigend controleapparaat draaiende houden, van olie en raderen voorzien, en van slachtoffers. Personen in onaantastbare functies die naamloos zijn en geen gezicht hebben. Personen met maskers op en oogkleppen voor die zeggen dat zij alleen maar hun werk doen. Personen die niet verantwoordelijk menen te zijn. Maar dat zijn zij wél, voor de doden aan de grenzen, op straat en in de gevangenissen. Wie de schoen past, trekke hem aan, jij ambtenaar, bewaker, uniformdrager, beslisser, architect, bouwer, leverancier.

Het is in het belang van het voortzetten van elke vorm van strijd tegen de financiële belangen die de samenleving overheersen dat we ons van geen wet iets aantrekken. Het is ook in het belang van die strijd dat mensen die niet in de massamedia aan het woord worden gelaten om werkelijk hun verhaal te vertellen of hun betoog te houden, op een andere manier de kans krijgen om gehoord te worden. En dan doel ik niet op de aalmoezen die af en toe worden gegeven zolang er maar niet iets principieels wordt gezegd. De media willen tranen zien of boosdoeners, of aangepaste overlevers die zich hebben laten assimileren, zodat wij er trots op kunnen zijn dat wij die persoon uit medelijden in ons midden hebben toegelaten.

Het is allemaal indoctrinatie, om te kunnen vingerwijzen of om ons goed over ons zelf te laten voelen. Wat steeds wordt gesmoord is de fundamentele kritiek op een samenleving die claimt het recht te hebben eisen te formuleren aan individuen die er deel van uit willen maken. Taal- en inburgeringstesten. Het afleggen van eigen identiteit. Dat heeft niets te maken met normen en waarden maar met volledige aanpassing. In de huidige samenleving die ik om me heen zie, is het 'Eigen volk eerst' van fascist Janmaat uit de jaren tachtig, het schelden op iets dat ooit multiculturele samenleving werd genoemd, gemeengoed geworden. Voortdurend wordt een litanie van modieus geworden racistische rotzooi over ons uitgestort om zodoende hele groepen mensen het leven zuur, zelfs onmogelijk te maken. Wie er iets over zegt, hoe genuanceerd ook, wordt belachelijk gemaakt. De boodschap is: hou je kop of de goegemeente mag je als virtuele schietschijf gebruiken, bedreigen, belasteren, en als dat zo uitkomt ook weggagen, achterna zitten.

Het kapitalisme kan niet bestaan zonder nationalisme en vreemdelingenhaat.

De racistische provocateurs van de haat, die zijn het níét, die de mond wordt gesnoerd, al zouden ze graag het slachtofferschap claimen vanuit hun bevoorrechte positie. De witte* geprivilegieerde Nederlander die zo afgunstig is ten opzichte van mensen die alleen al om hun afkomst of huidskleur de grond in worden getrapt, heeft nog niet genoeg van het Grote Gelijk dat de staat hem voortdurend geeft. Nee, die wil nóg meer aandacht, nóg meer gelijk, en dat wordt meer dan ooit gefaciliteerd.

Sterker nog, al dat gal dat over ons wordt uitgestort de laatste tijd wordt vanuit de politiek aangestuurd en vervolgens ook weer door de politiek door middel van zetels in het parlement geconsumeerd en vervolgens uitgescheten als wéér nieuwe wetgeving.

De politiek ja, niet alleen één man die een keer 'minder Marokkanen' roept en daarmee een soort *gesundes Volksempfinden* wil vertegenwoordigen en mensen verder ophitst. Het is de gevestigde politiek die deze stemming al jaren kweekt, met behulp van die massamedia. Overvalt een witte* Nederlander een juwelier, dan leest u slechts dat er een juwelier is overvallen. Kan er worden gezegd dat deze bijvoorbeeld een Marokkaan was, of een 'illegaal', dan wordt dit breed uitgemeten.

Discrimineren is 'in'.

De repressie van de staat, door het etnisch en racistisch profileren van de politie en de politiek, is gemeengoed in de volksmond geworden onder de vlag van vrije meningsuiting. Het is de voedingsbodem voor het opkomend fascisme van onder andere Wilders, Le Pen en De Winter, de beoogde extreemrechtse coalitie in het Europees Parlement. En dan kunnen de gevestigde partijen en vertrekkende PVV'ers wel net doen alsof ze geschokt zijn over de uitlatingen van Wilders, alsof ze het er niet mee eens zijn, maar het zijn niet zijn uitlatingen, maar de overduidelijkheid ervan die de schrikreactie teweeg brengt. Wilders heeft met zijn blatante racisme en fascisme de stille vorm ervan blootgelegd. Wat eerst sluimerde, kan nu ongebreideld zijn gang gaan.

Wie staat er op tegen dit klimaat van haat?

Het ligt op straat voor het oprapen nu, de haat. In Duindorp Den Haag weten ze er wel raad mee. En dát was schrikken. Dát was niet de bedoeling. De stiekeme repressie en hetze, die werkt immers veel beter. Die gaat ongemerkt, als een sluipend gif, neemt bezit van de geesten van kinderen die met de paplepel racistische karikaturen zoals de *blackface* Zwarte Piet krijgen ingegoten. Maak er nog maar eens een grap over, Mark Rutte, gewoon omdat het kan. Ja, racisme woekert achter de façade van slechte grappen en gemaakte gezelligheid zoveel beter. Het is de hype van het alles kunnen zeggen om hele bevolkingsgroepen niet slechts te kwetsen maar ook als zondebok af te schilderen voor alle gevoelens van onbehagen.

In dit klimaat kun je hele groepen mensen excommuniceren, uitbannen, acceptatie kweken voor steeds verdergaande onderdrukking. Onbekritiseerd en onopvallend bleef het lang, het Nederlands racisme, maar is nu in alle openheid getreden. Haastig distantiëren politici zich van het straatgeweld en voeren hun eigen beleid verder door. De burgemeesters Van der Laan van Amsterdam en Van Aartsen van Den Haag spelen elk zo hun eigen valse spel met vluchtelingen. Actietentenkampen ontruimen en hen in de kou op straat zetten, opvang zoezegd 'aanbieden', maar wel onder voorwaarde van zogenaamd vrijwillig vertrek dat niet vrijwillig kan zijn want wie voorwaarden stelt chanteert.

Terug om de dood ingejaagd te worden, of een leven op straat of in de cel. Het is beleid. In Amsterdam wordt er op dit moment alles aan gedaan om een groep vluchtelingen die is ondergebracht in de voormalige gevangenis aan de Havenstraat onder druk te zetten om te vertrekken. Wie niet weg is, staat op 1 juni op straat.

Dat is over vijftien dagen. Het is verrekken of vertrekken. Een verdienste van voormalig PvdA-staatssecretaris Albayrak, door het sluiten van de noodopvang als middel om mensen te dwingen het land te verlaten.

Afpersing van staatswege is niet strafbaar.

Meewerken aan je eigen deportatie is de eis die aan opvang wordt gesteld door de landelijke politiek. Afpersing en chantage: de samenleving, de politiek, de wetgeving is ermee doordrenkt. Toen vorig jaar langdurig een grote groep mensen in detentiecentra in hongerstaking ging voor hun vrijheid, en uit doodsangst voor deportatie, waren zij het echter die van chantage werden beschuldigd. En niet alleen door Fred 'de vluchtelingenjager' Teeven! Nee, de zogenaamd sympathieke Sharon Gesthuizen van de SP deed ook graag een duit in het zakje en gaf Teeven groot gelijk. Schijnheiligheid, hypocrisie, het is kenmerkend voor de partijen die zich links noemen. Maar links of rechts, voor wat het onderscheid nog waard is, stelt zich allemaal ten dienste van het ene grote ideaal: de kapitalistische vrijemarkteconomie, de neoliberale strafstaat, tegenwoordig geheten: de participatiemaatschappij.

Dit is de democratie, mooier kunnen we het niet maken, maar we kunnen wel doen alsof. De openlijke discriminatie van Wilders en zijn volgelingen is eigenlijk wel een goede bliksemafleider van alle vuile plannen en wetten die door de keurige net zo repressieve *law & order*-partijen VVD en PvdA worden doorgevoerd. En dan heb ik het hier nu over de huidige regering. Maar al die hen voorgingen of zullen opvolgen waren en zijn geen haar beter in hun pogingen de gunst van de kiezers voor zich te winnen. En wie stemt, stemt toe.

Bevolkingspolitiek en migratiecontrole is mensenhandel!

Laten we vooral niet vergeten dat de EU, waar Neederland deel van uitmaakt, al jarenlang garant staat voor massamoord op vluchtelingen die de Middellandse Zee oversteken. Vissers wordt verboden drenkelingen te redden. Marinefregatten jagen gammele bootjes vol overstekelingen de dood in. Grenswachters schieten op vluchtelingen die komen aanzwemmen. Het wordt elke dag gevaarlijker de oversteek te wagen maar wie vlucht voor armoede en geweld heeft geen keus. Het is hierom dat de afgelopen maanden honderden vluchtelingen tegelijk over de hekken bij Melilla en Ceuta klommen, ook al zijn die hoog en beveiligd met prikkeldraad.

De EU met de door grensagentschap Frontex zwaar bewaakte buitengrenzen waarvan de macht tot ver in Noord Afrika reikt, is verantwoordelijk voor vele doden, door te eisen dat reeds daar, in bijvoorbeeld Marokko, migranten worden tegengehouden en in kampen in de woestijn gepropt, en door ruilhandel en chantage: deportaties tegen handelsovereenkomsten, vernietiging van levens in ruil voor ontwikkelingshulp. Laten we niet vergeten dat de EU met het programma Eurosur migranten observeert, registreert, buiten houdt, deporteert en onteert.

Een mens is niets meer dan vingerafdrukken in het controlesysteem.

Niets meer dan een product van diens afkomst, meer of minder waard voor een economie die de onze wordt genoemd. Bruikbaar als er een koffer geld of een kop met kennis meekomt, onbruikbaar als het voor armoede gevlucht is en alleen maar werk zoekt in een armzalig uitbuitbaantje in een *sweatshop* of in de kassen, althans zo wordt ons verteld, want in realiteit is de rechteloze ook zeer goed bruikbaar zolang deze verborgen en rechteloos blijft.

De EU bedrijft mensenhandel, meer dan mensen die vluchtelingen tegen betaling in vrachtwagens verstoppert en van valse paspoorten voorziet. Die laatsten maken slechts gebruik van het systeem van migratiecontrole dat een gat in de markt voor hen creëert. Kapitalisten zijn het tenslotte allemaal, groot of klein, toegestaan of niet. De ene kapitalist vervolgt de ander om het eigen aangezicht te redden, de daders en medeplichtigen aan de grootste mensenhandel van allemaal blijven als altijd buiten schot.

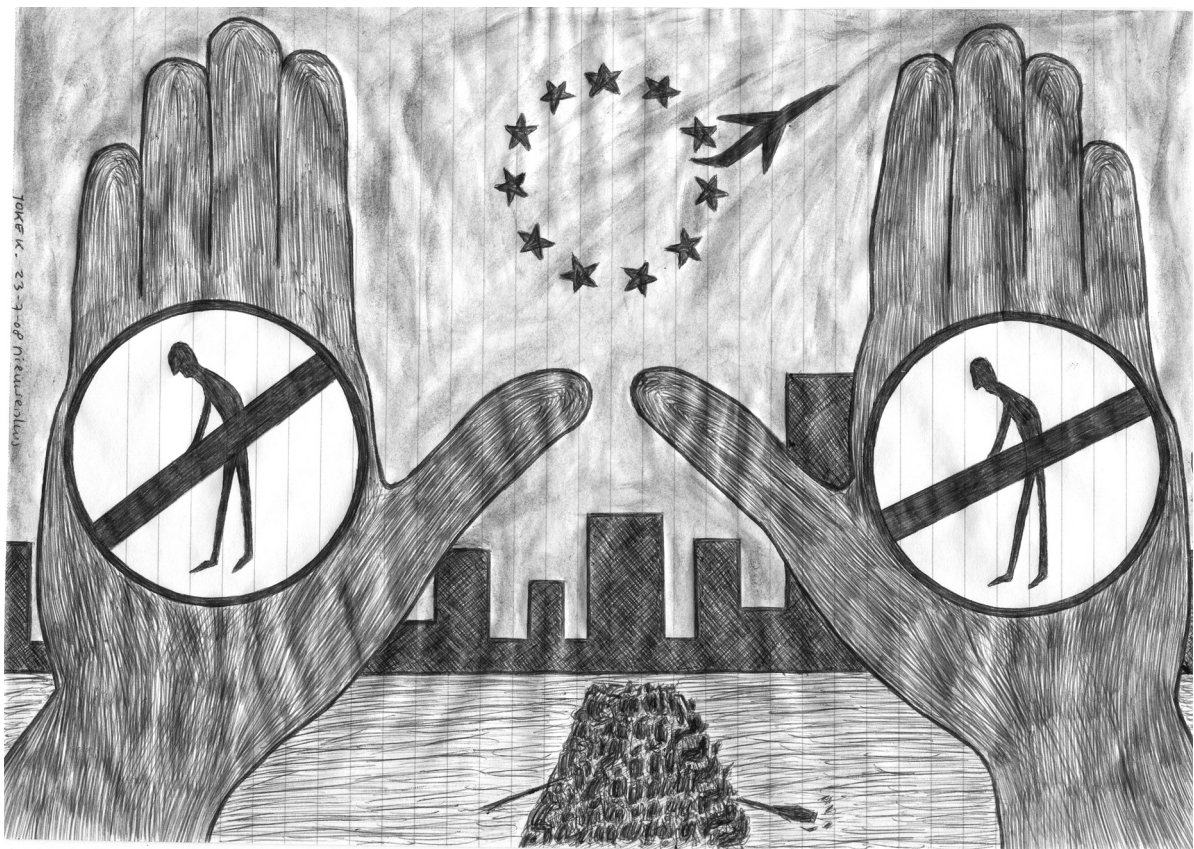
Migratie kun je niet tegenhouden. Dus wordt er geld verdiend aan hun uitbuiting en hun overheersing. Nomaden trokken al eeuwenlang over de aardbol naar vruchtbare grond, veiliger gebieden. De aarde is niet ontstaan met prikkeldraad, hekken en camera's. Landkaarten met landsgrenzen zijn maar uitvindingen die winsten veilig moeten stellen, mensen moeten verdelen en tegen elkaar uitspelen, en vertellen waar zij zich horen te bevinden en waar niet, namelijk daar waar ze gebruikt kunnen worden.

Verandering willen is het begin van revolutie!

Als er iets is, waar regeringen bang voor zijn, dan is het verandering waarover zij geen controle hebben. Er wordt dan ook alles aan gedaan mensen zodanig te beïnvloeden dat ze denken dat wat hen wordt verteld, hetgeen is dat ze zelf willen.

Herhaal de leugen en hij wordt vanzelf waarheid. Het is makkelijk die waarheid aan te nemen als je goed zit, aan de goede kant van de grens. Vastgeroest in de gedachte dat de ene mens meer waard is dan de andere, dat het nu eenmaal zo is dat we geacht worden te werken voor een baas, te stemmen op een partij, een huis te huren of te kopen en daar geld in te blijven pompen, en te sterven voor de staat. Vastgeroest in een veronderstelde identiteit die iets met nationaliteit van doen zou hebben, in plaats van met individualiteit. Vastgeroest in de gedachte dat wie anders wil of anders kan een zonderling is, een vreemdeling, een bedreiging voor de orde, rust en regelmaat van het slaafse bestaan met bankrekening, identiteitsbewijs en belastingdienst.

Laat vooral alles bij het oude blijven. Dat is de les die er bij ons allen ingestampt wordt. De vrees voor het vreemde dat de wereld op zijn kop zet, je doet inzien dat het anders kan. De nieuwe burens die andere kleding, andere muziek, andere gewoontes hebben. Weg ermee! De bedelaars en straatmuzikanten. Uit ons ogen! De kampementen van stadsnomaden en vluchtelingenacties. Niet van weten! Demonstraties van werklozen met een dwangbaan die dus toch niet werkloos zijn, maar vooral slecht betaald. Werkschuw tuig! De psychiatrisch patiënten die niet geholpen worden en op straat rondzwerven, in vervuilde huizen wonen of vereenzamen, de weg kwijtraken. Ook daar hebben we inrichtingen voor: plaspuiten die hap! Praten en therapie kost veel te veel geld en veel te veel geduld.

“Gevaar gevaar gevaar!” roept vадertje staat. Maar vrije geesten kun je niet tegenhouden. Mensen die hulp nodig hebben kun je niet de goot in trappen. Vrije stemmen kun je niet doen verstommen. Vrijheidsliefde niet opsluiten.

“Gevaar gevaar gevaar!” Laat de burger dat maar denken, dat diens levensstandaard in gevaar is. Dat diens identiteit in gevaar is. Dat diens toekomst in gevaar is. Laat ze maar denken dat ze

controle willen, op elke straathoek, bij elke handeling. Voor de veiligheid, de schijnveiligheid. En vooral: voor zichzelf, niet voor een ander.

Vrij spel voor geïnstitutionaliseerd racisme en corruptie!

Met ingang van 1 maart dit jaar heeft de vreemdelingenpolitie nieuwe bevoegdheden gekregen. Deze dienen helemaal niemand's veiligheid, integendeel. Huiszoekingen, telefoons uitlezen, mensen uitkleden en in hun kont en geslachtsdelen gluren, het mag allemaal. Bij de zogenaamde illegalen althans. Of bij mensen die misschien wel illegalen huisvesten. Privacy? Lichamelijke integriteit? Bestaat niet voor hen, net zo min als enig ander mensenrecht waarop in ruime mate uitzonderingen van toepassing zijn waardoor die mensenrechtenverdragen slechts papier zijn om je kont mee af te veegen.

De Dienst Terreur en Verrek mag ook alles. Vrij spel voor intimidatie om te beginnen. Mensen nationaliteiten opplakken die ze niet hebben, om maar bij allerlei ambassades met ze te kunnen leuren onder het mom van 'onderzoek' en 'we werken aan de uitzetting', met als doel hen zo lang mogelijk maar op te kunnen sluiten. Murw maken.

En nu ook: valse papieren kopen bij afgevaardigden uit Guinee, die op kosten van ons allen een snoepreisje op de koop toe krijgen. Deportaties met valse papieren? Niet strafbaar. Maar vluchtelingen die uit angst om teruggestuurd te worden met een vals paspoort binnenkomen? Ongeloofwaardig! Opsluiten, afwijzen, deporteren!

Maar Teeven heeft toch beterschap beloofd?

Hoera! We hebben weer een pardon. En in ruil voor een pardon voor enkelen mogen elke keer opnieuw nieuwe repressieve maatregelen en wetten worden ingevoerd. Als er eentje niet doorgaat zoals de strafbaarstelling van illegaliteit, mogen – nee, moeten we blij zijn en ons mond verder houden. Vergeten wordt intussen dat er niets verandert aan de dreigementen, de angst, de wanhoop en het ontbreken van toekomstperspectief. Er verandert niets als het verzet zich steeds weer laat ringeloren, besodemieteren, bedonderen, voor de gek houden, koest houden, laat vertellen dat het wel meevalt, dat het wel beter wordt.

Ja, beter zou het worden, als we Fred 'de vluchtelingenjager' Teeven mogen geloven. Geloof het maar niet. 'Humanere detentie'. Dat bestaat om te beginnen al niet. Stelt u zich de opsluiting voor onbepaalde termijn voor, zonder rechten en zekerheid, alleen maar vragen en wachten en ledigheid. En vooral: angst. De angst die Dolmatov tot zelfmoord dreef, en met hem vele anderen. De schijn moet weer eens opgehouden worden dat detentiecentra geen gevangenis zijn en dus wordt er een nieuwe wet voor bedacht. Een wet die een kopie is van de Penitentiaire beginselenwet die de regels in gevangenis bepaalt, aangevuld met speciale artikelen speciaal voor alweer die vreemdelingen voor wie alles anders geregeld moet worden in het kader van de Nederlandse apartheidswetgeving.

Maar één ding blijft het zelfde, en daarmee alles. Het detentiecentrum is een gevangenis met gevangenisregels en gevangenisregime, met gevangiscellen en -deuren, met gevangenisisolatie en -observatie, met gevangenispraktijk en gevangenisstraf. Want straf, dat is en blijft het ook al heet het maatregel. Straf omdat je het waagt hier te zijn. Straf omdat je asiel aanvraagt. Hoe durf je!

Inreisverboden hebben al lang de strafbaarstelling van de zogenaamde illegaliteit overbodig gemaakt. De VVD haalt een belastingvoordeel voor de rijken binnen door het plan te laten vallen, en de armsten staan nog altijd op straat, met of zonder papieren. Wie maakt zich eigenlijk niet

schuldig aan de Nederlandse variant van apartheid, kolonialisme en slavenhandel? Wie profiteert er eigenlijk niet van de ruilhandel van de politiek? Zelfs wij allen hier aanwezig zijn medeplichtig omdat we belasting betalen om het hele apparaat in stand te houden, de IND, de DT&V, de vreemdelingenpolitie, de detentiecentra en al die er werken worden door ons betaald.

Schuldig! Alle mensen die meewerken en meebetalen. Vrijwillig of gedwongen medeplichtig.

Wat gaan we doen? Negeren of ageren? Berusten of bestrijden?

Als de zoveelste e-mail voorbij komt, met de vraag of iemand opvang weet voor een vluchteling die op straat is gezet; als ik lees dat iemand zichzelf verhing uit angst, voor een trein wierp door depressie, of als daad van protest zichzelf in brand stak, dan is dat de zoveelste schreeuw om hulp die de hele samenleving zich zou moeten aantrekken. Het is zo makkelijk om te zeggen dat wie vindt dat vluchtelingen moeten kunnen blijven, hen ook maar opvangen moet, om daarvoor collectief elke verantwoordelijkheid af te schuiven en de roep om te mogen leven de rug toe te keren, om vervolgens door te zappen naar het volgende TV-kanaal, ons brood en spelen vermaak, als de ellende waar we zo graag een traan bij wegpinken maar niet te dichtbij komt.

Een aantal groepen op straat gezette vluchtelingen heeft het heft in eigen hand genomen. Ze hebben zichzelf zichtbaar gemaakt door hun acties en zijn op het moment genoodzaakt om in alle openbaarheid de wet te overtreden door in gekraakte gebouwen te wonen. Over enkele dagen vanaf de dag van dit proces, op 18 mei, zullen vluchtelingen en hopelijk veel sympathisanten doelbewust letterlijk een andere grens oversteken die ze niet over mogen. De grens Duitsland – Frankrijk, naar Straatsburg, de start van een mars die nog meer grenzen zal oversteken, de *March To Freedom*. De vluchtelingen eisen onder andere dat hun opgeslagen vingerafdrukken worden vernietigd, dat de valstrik van het Dublinakkoord waardoor zij slechts in één land in Europa asiel mogen aanvragen, wordt opgeheven. Maar ook: gelijke rechten, bestaanszekerheid.

Eén van de vluchtelingen van We Are Here groep in Amsterdam, Mouthena, zegt over de mars ongeveer dit: “Het is een zaak van de Europeanen om tegen dit systeem van hun overheden te protesteren.”

Ik zeg: het is onze verantwoordelijkheid.

Als het aan mij ligt, ben ik daarbij, maar zelfs in het meedoen uit solidariteit voel ik nog een ongelijkheid die ik niet kan accepteren. Voor mij is het risico dat ik neem zoveel kleiner, wanneer ik zonder paspoort een grens overga. Al zou Frankrijk mij uitzetten naar Nederland als ongewenst persoon, dan betekent dat niet hetzelfde. Voor mij geen langdurige onzekere vreemdelingendetentie, geen angst voor deportatie naar een land waar bommen en kogels je om de oren vliegen, waar de straf op het uiten van je mening een hogere prijs te betalen is dan hier.

Ik heb veel mensen met onbegrensde moed gezien in een strijd op leven en dood. Ze weten dat er maar weinigen zijn die daadwerkelijk naast hen staan, met hen meegaan, of zelfs maar willen helpen zonder hier voorwaarden aan te verbinden, zoals meewerken aan wat eufemistisch heet: vrijwillig terugkeer. Vele jaren geleden nam ik afscheid van een man die gedwongen terugging naar Afghanistan, dat heette ook zogenaamd vrijwillig. Hij wilde de vernedering van arrestatie, opsluiting en geknevelde deportatie niet afwachten en zijn vrouw vinden in Pakistan. Jaren later werd hij vermoord in Kabul, door de Taliban. Nezamuddin Azimi. Een man met moed.

Tegenover de moed van vluchtelingen staat de lafheid van de haat!

Hoe durven mensen hier in Neederland het te wagen te zeggen dat Nezamuddin en velen na hem weg moeten van hier? Hoe halen mensen het in hun hoofd de eigen schijterige moraal op te leggen aan mensen die vele kilometers te voet aflegden, hun leven in handen van mensensmokkelaars moesten riskeren – met gevaar van verstikking achterin een vrachtwagen, in het ruim van een schip of vliegtuig, of verdrinking of uitdroging met velen op een sloep op zee – hoe wagen mensen het daar überhaupt iets over te willen mogen beslissen? Hoe wagen mensen het te spreken over de eigen verantwoordelijkheid om te vertrekken, terwijl ze zelf voor hun verantwoordelijkheid weglopen? Nezamuddin nam die ‘verantwoordelijkheid’. Hij is dood.

Laat de verantwoordelijken voor zijn dood en die van vele anderen bekend worden bij naam en aangezicht. Laat de verantwoordelijken voor de haat, de angst en de hetze uit hun comfortabele kantoren en hun ivoren torens komen en de confrontatie met de gevolgen van hun daden, hun beleid aangaan. Durf je gezicht eens te laten zien, en met je naam het bevel tot deportatie te ondertekenen, laffe bureaucraten!

Leg het werk neer en laat de computers crashen, al jullie schrijftafelmoordenaars, ambtenaren en wettenbedenkers, die de kantoren van IND en DT&V, justitie en politie, bemensen, de cellen vullen, de beslissingen nemen, die de deportatiemachine draaiende houden, of moet een ander het voor jullie doen?

Gooi suiker in het beton van de te bouwen muren, zodat ze ineens storten zullen, gooi suiker in de benzinetank van de machines, zodat ze niet meer draaien kunnen, doe dat, en doe je werk niet meer, al wie bouwt aan nieuwe gevangenissen, of moet een ander het voor jullie doen?

Leg liniaal en potlood neer, architecten, ontwerpers, en gooi die tekeningen van jullie hokjesgeest in het vuur, of moeten wij het voor jullie doen?

Wij gaan niet wachten tot jullie tot inkeer zijn gekomen en de misdadigheid zien van wat jullie je werk noemen.

Dus, artsen, hou op met mensen gezond en geschikt te verklaren om te verhoren, ook al zijn ze zwaar getraumatiseerd, om hen op te sluiten, om hen geboeid in een vliegtuig te hijsen. Artsen, hou op met te beweren dat mensen die ziek zijn het wel redden als ze worden teruggestuurd naar armoede en oorlog. Artsen, heb het lef eens je naam onder je advies te zetten. Nee, natuurlijk niet! Je zou zelf wel eens slachtoffer kunnen worden! Zieke geesten zijn jullie! Jullie zijn zelfs bereid om hongerstakers te dwangvoeden om de belangen van de staat te verdedigen.

Aan al wie meewerkt, hou op met collaboreren met dit regime van onuitputtelijke legale martelpraktijken!

En wij, die toezien? Hou op met toezien! Grijp in. Met hoe meer wij zijn, hoe meer we kunnen. Met vastberadenheid, met doorzetten. Er zijn verhalen bekend van passagiers in vliegtuigen die niet gingen zitten zodat een deportatie niet doorging. Je hoeft geen held te zijn, alleen maar het onrecht te onderkennen.

Laat de moed van vluchtelingen aanstekelijk zijn!

Wij, die machteloos zijn tegenover zoveel haat, zoveel macht en controle, worden wij dan ook nog geacht te zwijgen? Hou op met zwijgen! Doorbreek de machteloosheid. Niet meer zwijgen, de stilte doorbreken, de roep om verzet verspreiden. Daadwerkelijk in verzet komen! Tegenwicht bieden tegen een groeiend extreemrechts front dat zo hard brult en scheldt en roept om onderdrukking dat

het alle andere geluiden overstemt. Keihard tegenwicht bieden, dat moet, dat kan niet anders, in woord én in daad.

De viering van bevrijdingsdag is een hol gebaar, het is bespottelijk. Dat dit een feit is, was dit jaar te zien aan het commentaar van twitteraars op het leggen van een krans door kinderen die hen niet wit* genoeg waren. Bevrijding? Wiens bevrijding? Ook nu is er opslag van gegevens zoals vingerafdrukken en het verplicht dragen van identiteitsbewijzen, ook nu wordt de reden waarom mensen vluchten ongeloofwaardig genoemd en zijn dictators de beste vrienden van zich op de borst kloppende democraten.

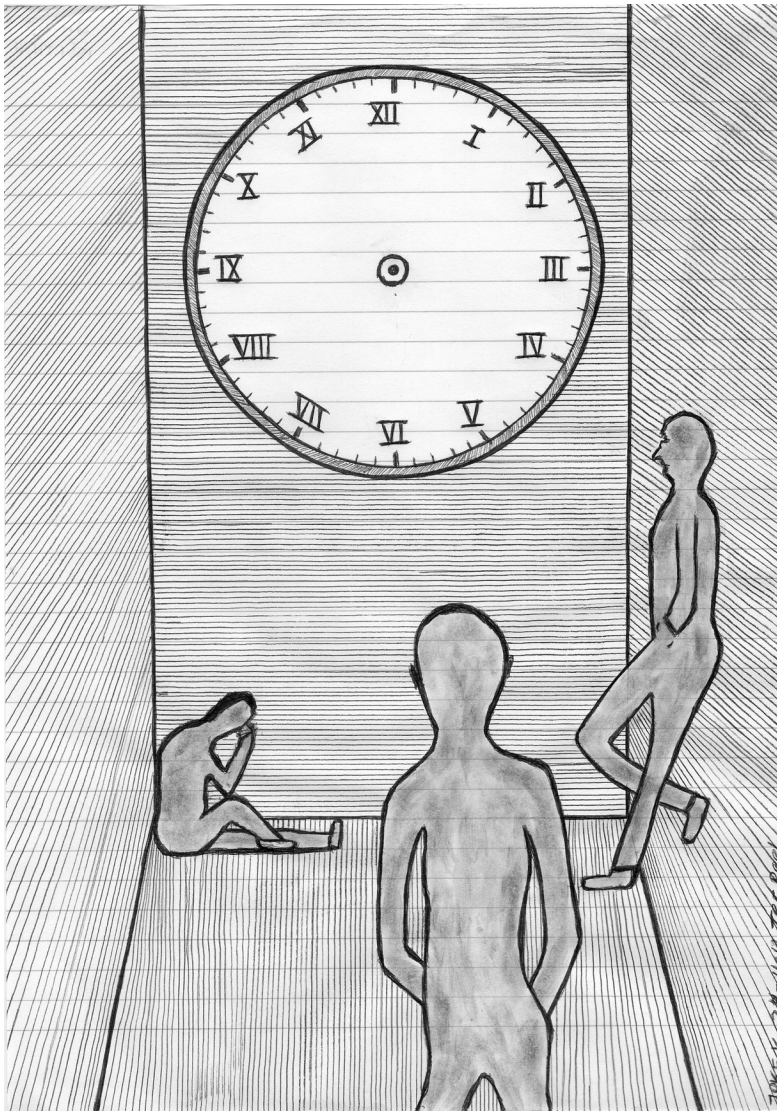
De registratie van en controle op vluchtelingen op Europees niveau vraagt erom vernietigd te worden zoals op 27 maart 1943 het bevolkingsregister van Amsterdam werd vernietigd om de Jodenvervolgning onmogelijk te maken. Het is de enige daad die recht kan doen aan de oorlog tegen migranten in Europa. Want het is oorlog.

Als je je moet verschuilen als je politie ziet, bang moet zijn voor invallen, voor razzia's op straat, dan is het oorlog. Als mensen bij elkaar worden gepakt in wat gerust moderne concentratiekampen kunnen worden genoemd, de verzamellocaties, de detentiecentra, waar mensen in afwachting zijn van deportatie, dan is het oorlog. En in tijden van oorlog mogen zij die zich verdedigen willen kunnen, zich wapenen, sabotagedaden uitvoeren en andere mensen oproepen tot verzet. Mag dat niet, dan is de oorlog al dichterbij gekomen dan het leek. Dan zijn we niet ver meer verwijderd van de preventieve internering van mensen die in de weg lopen, van het bestraffen van mensen die een plek om te schuilen aanbieden.

Zijn we strafbaar als we hand in hand met de vluchtelingen uit protest de grens oversteken aanstaande zondag? Het zal mij een rotzorg zijn. Mijn vrijheid is niets waard zonder de vrijheid van een ander. Vindt dit hof mij strafbaar om wat ik nu allemaal zeg, en om wat ik heb gezegd en geschreven, al hetgeen het Openbaar Ministerie nodig vond in een dagvaarding te zetten? Dan zij dat zo. Ik zal mijn mond niet houden. Toen niet, nu niet, nooit meer fascisme!

Joke Kaviaar, 15 mei 2014

* Ten tijde van het schrijven gebruikte ik daar het woord 'blank' nog. Ik ben intussen tot de conclusie gekomen dat dit een racistische en koloniale term is en vind het noodzakelijk dit in de tekst tot uiting te laten komen. Daarom is het woord 'blank' nu vervangen door: wit.

ACHTERGROND EN COMMENTAAR

In de aanloop naar de eerste rechtszitting in deze strafzaak, schreven enkele activisten achtergrondstukken en steunbetuigingen. Hiermee maakten mensen duidelijk dat dit niet alleen ging om Joke, haar teksten en haar activiteiten. Dit is een zaak van breder belang: wat Joke nu overkwam, kan iedere activist die scherp stelling neemt tegen onrechtvaardig staatsgedrag overkomen. Drie van deze teksten volgen hier.

Verzet als plicht

Het is in Nederland nog steeds goed mogelijk om je leven met oogkleppen op te leven. Wanneer onrecht niet penetreert binnen de kring van gezin, school, werk, buurt, vrienden, sportclub, dan gaat het makkelijk je huis voorbij. Terwijl de hele wereld via digitale kanalen binnen handbereik is gekomen, lijkt de kring waar

mensen zich verantwoordelijk voor voelen juist kleiner te worden. Bijgevolg is er steeds minder plaats voor fundamentele verhalen over maatschappelijke verandering, die enige decennia geleden veel breder voet aan de grond kregen.

Dat wil niet zeggen dat er niets gebeurt. Wie bijvoorbeeld het nieuws op het gebied van het Nederlandse migratiebeleid volgt, komt regelmatig verhalen tegen over buurten en scholen die in actie komen tegen de dreigende uitzetting van buurt- of klasgenoten. Dan komt het dichtbij, dan worden de gevolgen van het beleid tastbaar. De paradox doet zich echter voor dat dit zich vaak niet vertaalt in een algemenere kritische houding. De buurman moet blijven, maar andere illegaal gemaakten moeten nog steeds een enkele reis land van herkomst krijgen.

Een dergelijke houding getuigt niet alleen van de al genoemde ontideologisering, waarin specifieke gebeurtenissen beperkt blijven tot zichzelf en niet gekoppeld worden aan praktijk en beleid en theorie die dat niveau ontstijgen, maar ook van de neiging om gezag klakkeloos te gehoorzamen. In ieder geval in theorie, waarbij elke boete voor door rood licht rijden of het begaan van een snelheidsovertreding misschien wel als individueel onrecht tegenover een verdedigbare handeling wordt ervaren, maar die gehoorzaamheid als grondgedachte niet aan het wankelen brengt.

Ergens in dat geordende wereldje lopen dan ook nog wat ongehoorzame, radicale buitenstaanders rond. Die geloven wel in de noodzaak van maatschappelijke verandering en de zaken in breed

verband proberen te bezien. Die blokkeren en bezetten, knippen hekken door, luisteren niet naar politiebevelen, bekladden gebouwen, gooien verfbommen en steken een enkele keer iets in de fik. Ooit werd een deel van dit type activiteiten nog gezien als behorende bij de een beetje doorgeschoten vleugel van een veel grotere groep mensen die maatschappelijke verandering nastreefden. Tegenwoordig worden zij vooral weggezet als “idioten” of als een grote bedreiging, al naar gelang hetgeen dat op dat moment het beste uitkomt.

Toen ploegschaaractiviste Barbara Smedema een jaar of tien geleden in het praatprogramma Barend en Van Dorp uitlegde waarom zij communicatieschotels voor het gebruik van op vliegbasis Volkel geplaatste kernwapens kapot had geslagen, beperkte de reactie van een van de medegasten zich tot de zin: “Ik heb altijd van mijn moeder geleerd dat je geen dingen van anderen kapot mag maken.” Liever het risico de wereld te vernietigen met kernwapens, dan het almachtige eigendomsrecht aan te tasten.

Er is een totale wanverhouding tussen staat en individuen als het gaat om wat als normaal gedrag wordt beschouwd. Geen ‘normaal’ mens zou weggelaten worden met de misdaden die dag in dag uit door het staatsapparaat en mensen daarbinnen worden gepleegd, van ‘incidenten’ als het vermoorden van een ongewapende tiener door de politie tot structureel geweld zoals dat bijvoorbeeld vorm krijgt in het migratiebeleid. Toch zijn er maar heel weinig mensen die twifelen aan het gezag van de staat en aan de juistheid van het bestaande systeem.

Een systeem waarin mensen met oogkleppen op nog altijd prima in welvaart kunnen leven, maar dat tegelijkertijd die welvaart bouwt op de grootst mogelijke misdaden: de onderdrukking en uitbuiting van een groot deel van de wereldbevolking en de vernietiging van natuur en milieu. Het is in deze paradox dat verzet een plicht wordt.

De misdaden van het kapitalistische systeem zijn geen uitwassen, maar vormen de kern ervan. Het zijn die misdaden die het voortbestaan van het systeem garanderen, die de heersende elites in het zadel houden, en de rest van de wereldbevolking afwisselend pacificeert en onderdrukt. Noodzakelijke veranderingen zijn dan ook niet mogelijk binnen de grenzen van dit systeem, maar vragen om een totaal ander systeem, waarin solidariteit, vrijheid en humaniteit voorop staan.

“Regels zijn regels” is in deze context een levensgevaarlijk credo, omdat het de bevestiging van de huidige status quo inhoudt en omdat het ervan uitgaat dat moreel handelen en de wet samenvallen. Iedereen met enig historisch besef kan op haar of zijn vingers natellen in wat voor wereld we geleefd hadden als mensen nooit in verzet waren gekomen. De afgelopen anderhalve eeuw moesten veel rechten voor veel mensen keihard bevochten worden. Aan de eeuwige dooddoener dat je alle ruimte hebt om verandering na te streven door te stemmen, smeekbedes te schrijven en petitie op te stellen, hadden zij gelukkig geen boodschap. De heersende elites hebben nog nooit uit de goedheid van hun hart sociale vooruitgang teweeg gebracht. Ze hebben altijd toe moeten geven, vaak om te voorkomen dat het verzet een diepere laag kreeg en zich tegen het systeem waarin zij aan de macht zijn als zodanig ging keren.

Helaas ligt daarin ook de beperking van veel wat bereikt is. Het zijn altijd relatief minimale herschikkingen in de krachtenverhoudingen binnen de kapitalistische orde gebleven, die noodzakelijke veranderingen inhielden, maar nooit de kern van het systeem raakten. Een van de problemen daarbij is dat onderdrukking en uitbuiting vaak gewoon doorgeschoven kunnen worden richting een nieuwe groep, die nog lager op de maatschappelijke ladder staat.

Het systeem kent daarmee een dubbele set spelregels. In de eerste plaats dient men zich aan de wet te houden, de wet die uiteindelijk uitsluitend gericht is op het beschermen van het systeem en de posities van de economische en bestuurlijke elites daarbinnen. Juist daarom is er een vangnet van een tweede set meer verborgen spelregels: als de wet in de huidige vorm niet meer te handhaven is, zal die zo minimaal mogelijk aangepast worden om fundamenteeler verzet in de kiem te smoren door het masker van schijndemocratie en 'luisteren naar de wil van het volk' op te zetten. Het is precies de overgang van de eerste naar de tweede set spelregels waar het concept van burgerlijke ongehoorzaamheid zich op richt: het streven naar 'correcties' van onrechtvaardige wetten binnen de grenzen van het systeem en de rechtstaat.

Het is ook nu weer onbetwistbaar dat burgerlijke ongehoorzaamheid noodzakelijke veranderingen heeft bewerkstelligt, maar het is van groot belang je wel te realiseren wat de grenzen ervan zijn. Zoals de Duits-Amerikaanse filosoof Herbert Marcuse schreef: "[...] within a repressive society, even progressive movements threaten to turn into their opposite to the degree to which they accept the rules of the game. [...] the exercise of political rights in a society of total administration serves to strengthen this administration by testifying to the existence of democratic liberties which, in reality, have changed their content and lost their effectiveness." Want: "The tolerance which is the life element, the token of a free society, will never be the gift of the powers that be; it can, under the prevailing conditions of tyranny by the majority, only be won in the sustained effort of radical minorities, willing to break this tyranny and to work for the emergence of a free and sovereign majority – minorities intolerant, militantly intolerant and disobedient to the rules of behavior which tolerate destruction and suppression."

Dit betekent niet dat protest binnen de grenzen van het huidige systeem zinloos is, want dat heeft wel degelijk een functie in het signaleren, vertalen en naar buiten brengen van onvrede, in het bieden van een opstapje voor mensen die net beginnen actief te worden en in het creëren van een omgeving die daadwerkelijk verzet ondersteuning biedt. Maar dat is niet genoeg: daadwerkelijke verandering moet buiten de systeemgrenzen gezocht worden.

Dat is geen makkelijk verhaal en is ook geen makkelijke opgave, want het betekent dat je niet volgens de spelregels van het systeem kan werken. Het gaat niet om protest, waarvan je hoopt dat het gehoord wordt, maar om verzet, om het zelf in actie komen om dit systeem te vervangen door een menswaardiger alternatief. Wie een blik op alle ellende in de wereld werpt, kan alleen maar tot de conclusie komen dat werkelijk mens-zijn betekent dat je in verzet moet komen, dat daarin de enige kans en hoop op structurele verandering ligt.

Of verzet een plicht is, is dan ook geen juridische vraag. Ook daarover zou een heel betoog opgezet kunnen worden. Over de tribunalen van Neurenberg en Tokio bijvoorbeeld, waarin grenzen gesteld werden aan de plicht om te gehoorzamen en zelfs wordt uitgesproken dat mensen moeten doen wat binnen hun macht licht om oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid te voorkomen of te stoppen. Maar een juridische beoordeling kan nooit losbreken uit het bestaande systeem en kan daarmee, zelfs met alle goede wil van de wereld, niet in de volle breedte legitimiteit verlenen aan verzet, dat op menselijke en morele gronden nu juist noodzakelijk is.

Verzet is een plicht, maar die moet vorm krijgen in het handelen van mensen. En mensen zijn feilbaar en worden geteisterd door ego's, emoties, inschattingfouten en wat al niet meer. Mensen die in verzet komen zijn dan ook geen heiligen en hoeven niet vereerd te worden. In de strijd om een betere wereld worden grote fouten gemaakt, waar mensen natuurlijk op aangesproken moeten

worden en waarover altijd gediscussieerd moet kunnen worden. Het zetten van de stap van gehoorzame burger naar iemand die in verzet komt is echter een noodzakelijke stap om als mens vooruit komen, om je eigen menselijkheid vorm te geven.

Als Joke Kaviaar op 8 januari 2013 voor moet komen wegens opruiing, dan is dat in feite omdat haar verweten wordt dat ze die stap gezet heeft en anderen oproept om dat ook te doen. Omdat ze afgeweken is van de geëigende paden, zich niet beperkt tot bidden en smeken en roepen om veranderingen binnen dit systeem, de bestaande wetten niet als maatstaf accepteert en de heersende elites het vuur aan de schenen legt.

De meervoudige kamer van de rechtbank in Haarlem zal de gewraakte teksten van Joke Kaviaar straks toetsen aan wetsartikelen en jurisprudentie en afwegingen maken over de grenzen van de vrijheid van meningsuiting. Over de inhoud, de werkelijke inhoud van de teksten, zal door het OM en de rechters liever worden gezwegen. Het is niet het migratiebeleid wat beoordeeld moet worden, zo zal men zeggen, om te bepalen of verzet daartegen gerechtvaardigd zo niet geboden is, maar de enige vraag die er toe doet is die naar de mate waarin de teksten als opruiend gekwalificeerd moeten worden.

Immers, er zal, zoals bij elke vorm van politiek protest of politiek verzet, die buiten de ruimte van hetgeen door de elite toegestaan wordt treedt, getracht worden deze binnen de kaders van dit systeem te leiden en langs de mal van beoordeling aan de hand van de strafrechtelijke normen die vastgesteld zijn om dat systeem in stand te houden te leggen. Het systeem vervolgt en het systeem oordeelt. De juistheid van het bestaan en voortbestaan van dit systeem is tegelijkertijd ook de hypothetische imperatief waarop het oordeel gebaseerd wordt. En dat maakt zo'n oordeel noodzakelijkerwijs vooringenomen, iets anders is onmogelijk. Kortom: de wet is niet het juiste instrument om verzet te beoordelen.

De plicht om in verzet te komen tegen dit dodelijke systeem is geen plicht die bepaald wordt door de wet, het schild en zwaard van datzelfde systeem. Het is het streven naar een eerlijke, vrije, duurzame en humane wereld, het is de solidariteit met de onderdrukten en uitgebuitenen, waarin het verzet zijn legitimiteit en zijn grenzen vindt.

Luca Voorhorst

31 december 2012

De originele versie van dit artikel bevatte validistische woorden, waarvan de schrijver inmiddels vindt dat die niet oké zijn. Die woorden zijn daarom hier op verzoek van de auteur gewijzigd. Zo is 'gekken' gewijzigd in 'buitenstaanders' en is het woord 'idioten' van aanhalingstekens voorzien.

'Opruiing', oftewel de subversieve kern van het vrije woord

“Freiheit ist immer Freiheit der andersdenkenden” – Rosa Luxemburg

Het recht op vrije meningsuiting is een raar ding. Iedereen is er voorstander van, op een enkele nazi of ultrastalinist na. Iedereen heeft er een andere invulling van en schermt daarmee tegen opponenten

die al gauw het verwijt ‘schending van de vrijheid van meningsuiting’ naar het hoofd geslingerd krijgen als ze ook daadwerkelijk opponeren. Immers, ‘ik mag toch zeggen wat ik wil?’

Heel af en toe overstijgt het debat bovengeschetste frivoliteiten en ogenschijnlijke vanzelfsprekendheden. Zoiets maakten we mee toen Geert Wilders voor de rechter kwam wegens aanzetten tot haat en discriminatie. Zoiets maken we nu ook mee in de strafzaak tegen Joke Kaviaar wegens opruiing. In beide zaken blijken er opeens grenzen aan de vrijheid van meningsuiting denkbaar te zijn: in het eerste geval omdat het recht botste met dat andere recht – gevrijwaard worden van discriminatie en hatelijkheid. In het tweede geval was er – belangrijk verschil – géén sprake van botsingen tussen twee grondrechten van burgers. Het recht om een scherp standpunt te uiten botst in het geval van Joke immers niet met het recht van andere, in principe gelijkwaardige burgers. Die worden door Jokes teksten ook volgens het OM immers geen haar gekrenkt. Nee, haar recht botst met de wens van de staat om zichzelf van al te harde aanvallen te vrijwaren. In het geding is niet het recht van burgers die in de knel komen, maar het ‘recht’ van openbare gezagsdragers op een goede nachtrust en het ‘recht’ van een gebouw om niet voor brandstichting voorgedragen te worden. Nergens in de fundamentele mensenrechten is echter in zulk ‘recht’ voorzien, en het ‘recht’ van het ‘openbaar gezag’ om niet via opruiing bedreigd te worden, staat ook al niet in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Hier botsen dus, nogmaals, geen grondrechten die eventueel afgewogen moeten worden, gesteld dat rechters die rol al zouden moeten hebben. Hier botst het grondrecht van een kritisch persoon met de staatsmacht. Welnu, precies om in dit soort botsingen de ruimte van critici op te eisen, te verdedigen en zo er mogelijk op te rekken is het hele recht van vrije meningsuiting nu juist ontstaan en ontwikkeld!

Dat laatste is een fundamenteel en in discussies over de meningsvrijheid alom verwaarloosd punt: vrijheidsrechten zijn ontstaan als subversieve rechten, niet als waardenvrije en onpartijdige abstracties. Je kunt globaal drie interpretaties van het recht op vrije meningsuiting schetsen, dan wordt nog wat duidelijker wat ik bedoel. Er is de mainstream-versie. Je mag in principe zeggen wat je wil, de staat bewaakt via de rechter de grenzen van het beschaafde debat, en grijpt desnoods in, censuur van te voren mag niet, iemand die te ver gaat achteraf straffen mag eventueel wel. Scherp debatteren mag, beledigen, bedreigen, haat zaaien, opruien – dat mag allemaal niet, en de rechter ziet daarop toe. Feitelijk wordt hier de hele maatschappij opgevat als een debatvereniging met gelijkwaardige deelnemers, een maatschappij die inherent billijk is en waarin van iedereen met recht gevraagd kan worden zich aan de spelregels – die we immers ‘samen met elkaar hebben afgesproken’? – te houden. Veronachtzaamd wordt hoe de maatschappij ooit zo geworden is dat deze vorm van meningsvrijheid er ooit kon gedijen: historisch besef ontbreekt. Verwaarloosd wordt eveneens hoezeer hele groepen buiten de discussiesociëteit worden gehouden, niet aan het woord komen, niet beluisterd worden. De stem van uitgeprocedeerde vluchtelingen weerklinkt zelden, behalve als zij de sociëteit rumoerig binnendringen en tenten op beginnen te zetten waar dat volgens de spelregels van de sociëteit helemaal de bedoeling niet is. En iemand die het in scherpe bewoordingen voor uitgerekend deze buitengeslotenen opneemt en zij aan zij met hen staat, is dan al gauw bezig met ‘opruiing’. Voor vrijheidslievende en solidaire mensen is de vrijheid van meningsuiting, opgevat als procedureel recht tussen vrije en gelijke mensen in een fundamenteel ongelijke en onvrije maatschappij een ontoereikend concept.

Er is een tweede concept, een karikaturale, ruwe uitvergroting van het eerste. Het is de Geen Stijl/ Geert Wilders-versie. Je mag zeggen wat je wilt, hoe grof, belediging, kwetsend, bedreigend dan ook. Als je je écht bedreigd voelt, dan doe je maar aangifte, als je je echt beledigd voelt dan span je

maar een civiele procedure wegens smaad aan of zoiets. Maar de staat moet niet uit zichzelf in het debat ingrijpen, hoe ruw en respectloos dat ook verloopt. Als moslims zich door de grove, hatelijke toon van hordes bloggers, polemisten, journalisten, publicisten, krantenredacties, twee of drie omroepen, bendes parlementariërs aangevoerd door opperhetzer Grote Geert, in de hoek getrapt, bedreigd, vernederd en tot onmenselijke gemaakt voelen, dan is dat pech voor deze mensen. Het is de grote bek verheven tot norm, het is het recht van bullebakken op schoolpleinen, uitvergroet tot in de maatschappelijke arena. Mensen wiens vrijheidsliefde gepaard gaat met inzet voor gelijkwaardigheid en solidariteit werpen deze versie van de vrijheid van meningsuiting dan ook verre van zich, en terecht. De tegenwerping ‘maar moslims kunnen in dit scenario toch gewoon terugschelden en -schimpen als ze willen?’ snijdt geen hout, omdat mensen van een moslimachtergrond structureel een totaal ondergeschikte machtspositie hebben en dus niet in de positie verkeren dat ze dit kunnen. Bovendien wordt schelden, schimpen en dreigen niet intrinsiek beter en menselijker als het over en weer gebeurt.

Zowel de beleefde meningsvrijheid van de mainstream, als de vrijheid van de grote bek à la Pownews en Wilders miskent een essentieel historisch feit. Vrijheden komen op uit oppositie, uit verzet. Vrijheden zijn niet ontworpen om machthebbers van nog wat instrumenten te voorzien om hun onderdanen neer te trappen, zoals Geen Stijl en de als rechtspopulisten vermomde fascisten zo graag doen. Vrijheden zijn ook niet louter ontstaan om de omgang tussen machtigen – of tussen machtelozen onderling – te reguleren, zoals de mainstream-vrijheidsideologie dat weergeeft. Vrijheden zijn opgekomen om onvrijheden, onrecht en onderwerping uit te dagen, te ondermijnen, te helpen bestrijden. Vrijheidsrechten zijn subversieve, gezagsondermijnende rechten. Dat is in zekere zin zelfs de kern ervan. Dit soort vrijheden zijn zo partijdig als ik weet niet wat, en precies langs de weg van deze partijdige uitoefening van die rechten zijn de beetje vrijheid en menselijkheid gewonnen, tegen de wensen van de machthebber in.

Dat geldt nadrukkelijk ook voor de vrijheid van meningsuiting. Die behelsde de vrijheid van de hofnar om de vorst tegen te spreken – niet de vrijheid van de vorst om de hofnar vervolgens te onthoofden. Daartegen moest de hofnar immers via dat vrijheidsrecht worden beschermd. Het ging om de vrijheid van ketters tegenover de officiële kerk. Niet andersom. Het ging om de vrijheid van protestantse Hageprekers tegenover de Inquisitie, niet andersom. Het ging om de vrijheid van Diderot, Voltaire, Rousseau en al de andere verlichtingsideologen tegenover de Franse koningen met hun neigingen om dit soort kritische filosofen de mond te snoeren met langdurige opsluiting. Niet andersom. Het ging om de vrijheid van stakers om collega's op te roepen mee te doen tegenover de kapitalist die via leger, politie en censuur de staking probeerde te beletten. Niet andersom. Het ging om de vrijheid van abolitionisten in de VS om mensen op te roepen tot slaafgemaakte mensen die gevlucht waren onderdak te bieden en te helpen gaan naar waar de slavernij – en de plicht om ontsnapte tot slaafgemaakten terug te brengen naar hun ‘rechtmatige’ eigenaar geheel onwettig te trotseren – niet bestond, tegenover die eigenaar en uitbouter van tot slaafgemaakten en het ‘openbaar gezag’ dat die eigenaar/uitbouter ondersteunde. Niet andersom. En een pleidooi voor zulke hulp aan tot slaafgemaakte mensen was een pleidooi tot wetsovertreding, en daarmee feitelijk dus ‘opruiming’. (1)

De vrijheid van meningsuiting is – net als haar broertjes en zusjes, de vrijheid tot vereniging en vergadering, de vrijheid van organisatie, de vrijheid van beweging – een recht-van-onderop. Het vrije woord moet verdedigd, juist in een onvrije wereld, tegenover de mensen die onze onvrijheid benutten voor de handhaving en vergroting van hun macht en hun rijkdom. Het gaat om het vrije

woord van onderdrukten, onderworpenen, uitgebuiten, en van degenen die het voor hen opnemen en een eind willen zien, minstens aan bepaalde vormen van onderdrukking, onderwerping en uitbuiting. Het vrije woord van machthebbers en hun fanclubs behoeft op zichzelf geen speciale erkenning of verdediging, daar zorgen hun oproerpolitie, hun tanks, hun geheime diensten en hun doodseskaders zelf immers wel voor. Dat maakt het beeld van vrije meningsuiting van gelijkwaardige discussiepartners zo krom. Vrijheid van meningsuiting van bullebakken tegenover pestslachtoffers – en de grotere maatschappelijke equivalenten daarvan – is helemaal een verwerpelijk concept. Daarmee is niet gezegd dat processen tegen bijvoorbeeld een bullebak als Wilders zinvol zijn. Maar diens beroep op de vrijheid van meningsuiting is voos.

Vrije meningsuiting is dus een recht dat – niet incidenteel maar principieel – een uitdaging vormt aan orde en gezag, aan de staatsmacht en haar bevoegdheden en pretenties zelf. Die staatsmacht heeft dan ook geen enkele legitieme rol in het reguleren van de uitoefening daarvan. We laten de georganiseerde misdaad toch ook niet bepalen of Peter R. de Vries wel of niet goed bezig is? We geven het HIV-virus toch ook geen inspraak bij de aidsbestrijding? Waarom zouden we het OM en de rechtbank dan wel het recht gunnen om zich bindend uit te spreken over de strafbaarheid van de teksten van Joke Kaviaar? Ze mogen er hun ‘mening’ natuurlijk best over geven, maar dat is dan ook dat...

Natuurlijk zijn de teksten van Joke Kaviaar ‘opruïend’. Opruïing is immers noodzaak om een maatschappij die mensen als onmensen behandelt de goeie richting op te helpen krijgen. Maar dat is nu juist de kern van de vrijheid van meningsuiting, die feitelijk een uitgebreide vorm is waarin het recht tot opruïing is gegoten. Joke Kaviaar aanklagen en eventueel veroordelen wegens haar opruïend geachte teksten is het vrije woord aanvallen, niet aan de rand of de grenzen ervan, maar in de essentie van het vrije woord, in haar subversieve kern.

Peter Storm

Steungroep

27 december 2012

(1) In het origineel stond hier ‘slaven’ en ‘slavenhouders’, in plaats van het tegenwoordig gelukkig gangbaarder wordende ‘tot slaaf gemaakten’, ‘tot slaaf gemaakte mensen’ en ‘eigenaars en uitbuiters van tot slaaf gemaakten’. ‘Slaven’ en ‘slavenhouders’ is immers taalgebruik dat geen recht doet aan het onrecht van de slavernij. Niemand is immers vanuit zichzelf slaaf, mensen werden en worden gewelddadig tot slaaf gemaakt. Tegenover ‘tot slaaf gemaakten’ staat dan ‘eigenaar/uitbouter’, want ‘slavenhouder’ is hier evenmin adequaat. De alinea leest door deze alinea weliswaar wat stugger dan eerst, maar dat is dan maar de prijs die eventjes betaald moet worden voor vortschrijdend inzicht.

Met opgeruid gemoed

Open brief aan Officier van Justitie dhr. mr. A.G.E. Schram, alsmede aan de Unit Contra Terrorisme en Activisme, inzake het aanstaande proces tegen Joke Kaviaar.

Met plezier laat ik u weten, dat ik, Dhjana, mij solidair verklaar met Joke Kaviaar, die dinsdag 8 januari 2013 is opgeroepen om voor de rechter te verschijnen wegens vermeende opruïing. Niet alleen verklaar ik me solidair met haar, maar ook met haar strijd tegen de mensenrechtenschendende terreur van het migratiebeleid in Nederland en Europa.

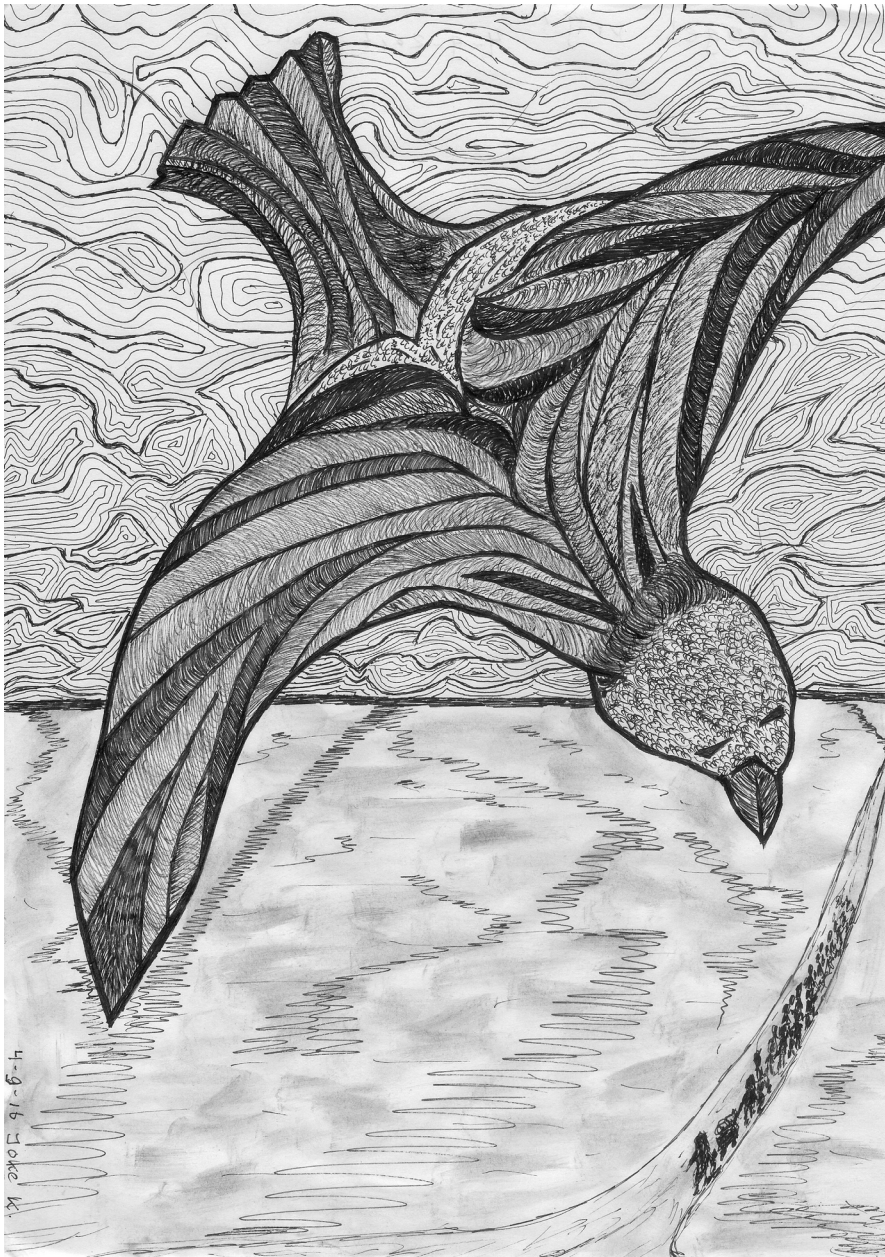
Bij deze wil ik dan ook plechtig beloven – zo waarlijk helpe mij heel mijn activistenhart en -ziel – dat ik niet alleen haar boodschap zal verspreiden met alles wat binnen mijn mogelijkheden ligt, maar dat ik zelf ook bij zal dragen aan groei en bloei van het noodzakelijke verzet tegen dit beleid, waarin fascisme en neo-liberalisme samengaan als twee bloedbesmeurde handen op een weggrotende buik.

Verheugd kondig ik u dan ook aan dat mijn verzet in woord en daad zich zal richten op zowel het beleid inhoudelijk, alsmede de beleidsbepalers en de -uitvoerenden en wil ik graag, in het lichtende besef van de schoonheid van diverse culturen, afsluiten met een traditionele Arabische verwensing: *moge uw huis instorten.*

De groeten!

Dhjana

6 januari 2013

STEUN EN SOLIDARITEIT

Anarchist Black Cross Amsterdam:

“Deze aanval op Joke is een aanval op iedereen die strijd voor een vrije wereld, zonder uitbuiting en onderdrukking. Een aanval op iedereen die strijd voor het recht om te kunnen gaan en staan, wonen en leven waar die wil en iedereen die walgt van paspoort controles en ID checks.”

AFA Nederland:

“Anti-Fascistische Actie Nederland vind het belachelijk dat Joke is gearresteerd en nog steeds wordt bedreigd met aanhouding, puur omdat ze haar mening over het inhumane vreemdelingenbeleid openbaar maakt. Juist de bedenkers en uitvoerders van dit walgelijke vreemdelingenbeleid zijn de echte misdadigers!”

Anarchistisch Kollektief Utrecht:

“Het Anarchistisch Kollektief Utrecht (AK-Utrecht) verklaart zich solidair met Joke en onderschrijft de bittere noodzaak van een radicale inzet voor vrijheid van beweging en afschaffing van grenzen en staten en van verzet tegen het dodelijke kapitalistische systeem dat mensen tot vluchten dwingt en muren opwerpt om hen vervolgens tegen te houden of op te sluiten.”

Anonymous:

“Wij roepen al onze contacten op om de zogenaamd “opruiende” teksten te verspreiden en om de site van Joke een duizendmaal te mirroren, zodat de overheidsensuur ineffectief zal blijken. Ook roepen wij van Anonymous alle operatives op om solidair te zijn ten tijde van de rechtszaak van Joke Kaviaar op 8 Januari 2013 en alle andere vormen van censuur of rechtszaken die zeker komen zullen.”

Astrid Essed:

“Voor haar principiële activisme, dat van geen wijken weet, verdient Joke Kaviaar waardering en respect. Geen vervolging. Vervolgd dienen te worden de vluchtelingenbeulen van de Nederlandse Staat, die zich sinds jaar en dag schuldig maken aan het criminaliseren, opjagen, onrechtmatig

detineren, de dood injagen en vernederen van diegenen, die vluchten voor honger, vervolging, armoede en oorlog. Het is hun RECHT, geen GUNST.”

Autonomen Den Haag:

“Wij verklaren ons solidair met Joke Kaviaar, niet alleen in woord, maar ook in daad! Wij zullen, wat het vonnis morgen ook mag zijn, net als Joke Kaviaar door blijven gaan met het verlenen van steun aan vluchtelingen, en wij zullen actie blijven voeren tegen het beleid waardoor zo veel mensen letterlijk en figuurlijk van hun leven worden beroofd.”

Doorbraak:

“Kaviaar is een van de weinigen in Nederland die aan die woede een literaire stem weet te geven. Niet haar teksten vormen een schandaal en een gevaar, maar de repressie en het racisme tegen migranten en vluchtelingen waar zij en wij tegen ageren! En niet de woede van Kaviaar vormt het probleem, maar het gebrek aan woede bij zoveel anderen! Via Kaviaar probeert Justitie ons nu allemaal te intimideren en de mond te snoeren.”

Kampeerterein tot Vrijheidsbezinning:

“Wij, de mensen van het Kampeerterein, nemen evenals Joke openlijk stelling tegen het racistische vreemdelingenbeleid van de Nederlandse Overheid. [...] Wij roepen dan ook iedereen op om de strijd voor vrijheid van beweging en voor vrijheid van meningsuiting in een verdergaande frequentie voort zetten. Buig nooit voor staatsterreur!”

Maikel L.:

“Justitie heeft nu zelf als katalysator gewerkt voor ons vuur van verzet tegen het migratiebeleid. Met haar rechterlijke dwalingen zal dat voorlopig wel zo blijven. De ironie van het verhaal is dat de autoriteiten Joke Kaviaar monddood willen maken door intimidatie en totale afzondering, maar zij hebben haar stem nog nooit zo krachtig gemaakt.”

Peter Storm:

“Doe wat Joke deed, doet en zal blijven doen, en klaag het deportatiebeleid van misdadiger Gert Leers aan. Bevecht het beleid, en de daartoe ingerichte criminele netwerken – dat OM maar vooral ook IND, directies van detentiecentra waar vluchtelingen zijn opgesloten en dergelijke, actief. In de door het OM zo gehekelde en zo ware woorden van Joke Kaviaar: “het wordt tijd de aanval in te zetten en de stekker eruit te trekken”. En nu zonder aanhalingstekens. Het wordt tijd de aanval in te zetten en de stekker van dit Openbaar Ministerie, en de hele gewelddadige deportatiemachine waaraan ze zich op criminele wijze dienstbaar maakt, eruit te trekken.”

Cihan Ugural:

“Er is gevaar,
Joke Kaviaren strijden,
het liefst voor een ieder,
omsingeld door vier muren,
binnen en buiten.
Van steen,
koud,
grijs.
Het zijn er zoveel.
Verwarm ze niet.
Verf ze niet.
Vernietig ze!”

Mobiele keuken Le Sabot:

“Aktivisten aus verschiedenen West-Europäischen Ländern, engagiert in der Mobilküche Le Sabot sind solidarisch mit der Niederländischen Aktivistin Joke Kaviaar. Wir unterstützen die Aktivistin, die mit Wort und Tat das repressive Handeln der Niederländischen Regierung anklagt. [...] Diese Politik muss bekämpft werden, genau wie die ganze Politik der Regierung Braun-1.”

X-Y:

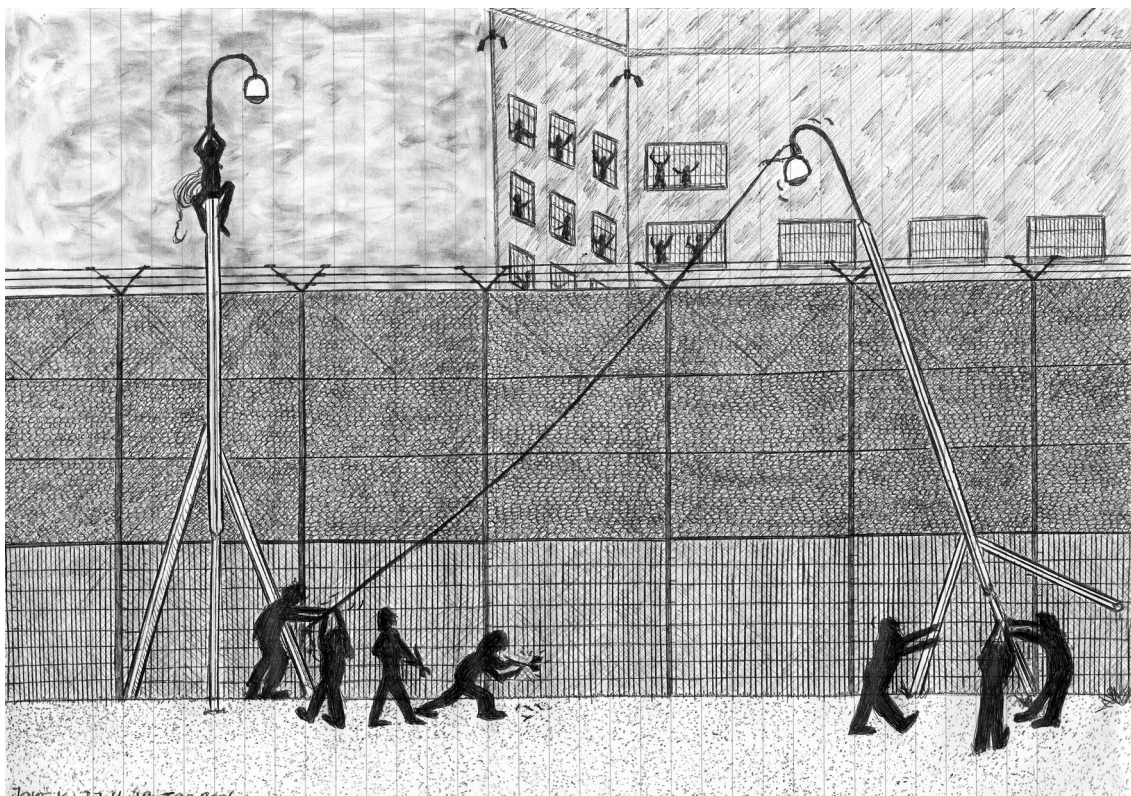
“Wij zijn solidair met Joke en haar strijd. Wij zijn solidair met de strijd van mensen zonder papieren. Wij zijn voor vrijheid van beweging voor iedereen. De selectieve bevolkingspolitiek welke het migratiebeleid bepaald is onacceptabel. Al even onacceptabel is het dat de staat haar onwelgevallige meningen censureert.”

Yvonne GF:

“Ik steun Joke, niet alleen omdat ze gewoon een heel tof mens is, maar vooral omdat het werkelijk te idioot voor woorden is dat iemand wordt opgepakt, alleen maar vanwege iemands kritische teksten. Haar arrestatie en haar mogelijke nieuwe arrestatie en vooral de reden waarom is erg zorgelijk. Wat betekent dit voor haar, maar ook voor al die anderen die zich kritisch uiten tegen de gevestigde orde?”

RP:

“Een begin aan gerechtigheid zou gemaakt kunnen worden door helemaal geen rechtszaak [tegen Joke, red.] te laten plaatsvinden, door geen politieke onderdrukking door opsporingsdiensten te laten plaatsvinden, en dat de waarheid, dat het beleid moorddadig en inhumaan is, mag worden uitgesproken en niet wordt weggestopt en verdacht gemaakt in politiek gemotiveerde rechtszaken en vervolgingen.”

OVER DE STEUNGROEP 13 SEPTEMBER

De Steungroep 13 September steunt de wegens ‘opruiming’ vervolgde en veroordeelde schrijfster en activiste Joke Kaviaar zowel praktisch als politiek. De Steungroep werd opgericht naar aanleiding

van haar arrestatie en houdt zich sindsdien bezig met het openbaar maken van de achtergronden van haar onzinnige arrestatie, het nauwgezet volgen van de nasleep en verdere gevolgen, en het mobiliseren van mensen om in verzet te komen tegen het huidige migratiebeleid.

Maar niet alleen Joke Kaviaar wordt hiermee gesteund. Het gaat om meer. Het gaat om het fundamentele recht en de noodzaak om op te roepen tot verzet. Hiervoor te strijden is niet alleen in haar belang, maar in het belang van een ieder die zich niet de mond wil laten snoeren. Dit kan ons allen overkomen! Daarom is ook een doel van de Steungroep om te laten zien dat overheidsterreur, op langere termijn, absoluut geen effect heeft op mensen die een kritische mening niet voor zich willen houden. Want als we dit tolereren, is het einde zoek.

De Steungroep 13 September heet zo omdat op 13 september 2011 de repressie waarmee Joke te maken heeft, en die ons allen treffen kan, is begonnen met haar arrestatie en de huiszoeking.

In de periode na de arrestatie werden de verboden teksten op internet verder verspreid, steunverklaringen verzameld, en mirrors van haar website gemaakt. Nadat haar website op 7 december 2011 door het OM offline werd gehaald, zette Anonymouse de site een dag later weer online.

De Steungroep gaat door met het mobiliseren van steun. Rond haar rechtszaak op 8 januari 2013 publiceerde de Steungroep diverse achtergrondartikelen en tijdens de rechtszaak werd voor de deur geflyerd door sympathisanten, de zaal zat vol. Bij het begin van het hoger beroep op 1 november 2013, werden posters uitgedeeld met een van haar verboden teksten.

De Steungroep heeft ook een website: <https://13-september.nl>. Hier zijn alle achtergronden, artikelen, steunverklaringen en nieuwe acties terug te vinden. Verder hebben vele individuen en groepen zich middels steunverklaringen uitgesproken, en zijn de als opruiend aangemerkte teksten en mirrors van haar website verder verspreid.

Ons e-mail adres: [steungroep13september\[a\]riseup.net](mailto:steungroep13september[a]riseup.net)

De steungroep is eveneens te vinden op twitter, <https://twitter.com/steungroep13sep>, en heeft op Facebook de page <https://www.facebook.com/ElkWoordEenVonk/>.

Donaties kun je storten op rekening nummer
NL75INGB0004253090, t.n.v. Ithaka, o.v.v. Steungroep 13 September

VERANTWOORDING EN DANKWOORD

Dit boekje is samengesteld door de Steungroep 13 September. De makers bedanken Dhjana, Joke Kaviaar, Luca Voorhorst en Peter Storm: zij gaven groen licht voor het overnemen van één of meerdere van hun teksten. Tevens bedanken ze Jan-Kees Helms voor door hem gemaakte foto's die we mochten gebruiken en Joke Kaviaar voor het mogen overnemen van enkele van haar tekeningen.

De foto's zijn gemaakt tijdens solidariteitsacties rond zittingen van het hoger beroep in de opruiingszaak tegen Joke Kaviaar, op 1 november 2013 en 1 maart 2014.

Teksten vallen onder copyleft: iedereen kan ze vrijelijk overnemen en verder verspreiden, graag wel met bronvermelding en auteur(s).

Voor updates over de zaak: zie de website <https://13-september.nl/>

Steungroep 13 September

Proces-verbaal onderzoek herkomst opruiende teksten

Proces-verbaal nummer : 30-059735
Onderzoek : Gulkana
:
Betreft : Onderzoek naar de beschikbaarheid van de website
www.jokekaviaar.nl.

Verbalisant : COP-007, inspecteur van politie, als digitaal rechercheur
werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten, Dienst
Nationale Recherche, standplaats Woerden.

Bijlage(n) : Geen

PROCES - VERBAAL

Door mij verbalisant wordt het navolgende verklaard;

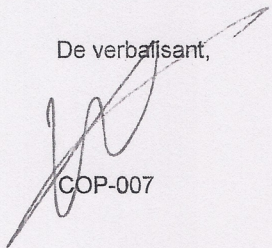
De website www.jokekaviaar.nl is na een vordering door Flexwebhosting op 07-12-2011 om 15:30 uur onbereikbaar gemaakt. De website was na enkele dagen, inclusief opruiende teksten, via een andere webhost weer bereikbaar.

Via de website www.indymedia.nl is er voordat de website onbereikbaar gemaakt is al opgeroepen om de inhoud van de website www.jokekaviaar.nl middels mirrorsites (exacte kopie van de website, bereikbaar via andere URL's) beschikbaar te maken. Onder deze oproep zijn ook daadwerkelijk verschillende URL's genoemd waarop de inhoud van de website www.jokekaviaar.nl werd aangeboden.

Naast de oproep op www.indymedia.nl is er een "Steungroep 13 september" opgericht. Via de website 13-september.nl wordt verwezen naar de zaakinhoud en de diverse mirrorsites van www.jokekaviaar.nl en kunnen de opruiende teksten gevonden worden. Een aantal mirrorsites zijn momenteel nog actief. Over de identiteit van de plaatser van de oproep op www.indymedia.nl en de oprichter(s) van "Steungroep 13 september" kan momenteel geen uitspraak worden gedaan.

Ik, verbalisant, heb hiervan op ambtsbelofte dit proces-verbaal opgemaakt dat ik sloot en tekende te Woerden op 12 juni 2012.

De verbalisant,

COP-007